

แนะนำหนังสือ

บาทหลวงสมชัย พิทยาพงศ์พร, คุณปอลแมร์สุวิช สุวรุจิพร

ชื่อหนังสือ	การเดินทางร่วมกันในฐานะประชาชาติของเอเชีย “...และพวกเขาก็เดินทางกลับโดยทางอื่น” (มธ 2:12) เอกสารของสหพันธ์สภาพระสังฆราชแห่งเอเชีย ครบรอบ 50 ปี (FABC 50) กรุงเทพฯ
ผู้เขียน	สหพันธ์สภาพระสังฆราชแห่งเอเชีย
ผู้จัดพิมพ์	สำนักงานเลขาธิการสภาประมุขแห่งบาทหลวงโรมันคาทอลิกแห่งประเทศไทย
ผู้แปล	รุ่งโรจน์ ตั้งสุริกิจ
พิมพ์ครั้งแรก	ตุลาคม 2566/2023
จำนวนหน้า	96 หน้าภาษาไทย 91 หน้าภาษาอังกฤษ

คำนำ (ข้อ1-5)

บรรดาพระสังฆราชคาทอลิกในเอเชียรวมกันเป็นสหพันธ์สภาพระสังฆราชแห่งเอเชีย(FABC)ได้มาประชุมสามัญของ FABC ในกรุงเทพฯ ระหว่างวันที่ 12-30 ตุลาคม 2565/2022 ซึ่งจัดขึ้นในวโรกาสครบรอบ 50 ปีของ FABC ณ ศูนย์อภิบาลบ้านผู้หว่าน เป็นการเดินตามรอยเท้าของบรรดาโหราจารย์ (มธ 2:1-12) ติดตาม "ดวงดาว" ของพระเจ้าในประวัติศาสตร์ปัจจุบันเพื่ออ่านเครื่องหมายแห่งกาลเวลา การเดินทางร่วมกันในฐานะประชาชาติของเอเชีย “...และพวกเขาที่เดินทางกลับโดยทางอื่น” (มธ2:12) เป็นช่วงเวลาที่ดีในการวินิจฉัยแยกแยะ และเดินเส้นทางใหม่เพื่อฟื้นฟูพันธกิจและภารกิจของเราในเอเชียอย่างแท้จริง ทำให้พระวรสารมีชีวิตและให้ชีวิตแก่ทุกคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่อยู่ชายขอบ และเพื่อโลกที่เป็นมารดาซึ่งคร่ำครวญด้วยบาดแผลจากการเอารัดเอาเปรียบ (จงสรรเสริญองค์พระเจ้าLaudato Si. 49) เอเชียเป็นทวีปที่มีธรรมประเพณีทางศาสนาที่ยิ่งใหญ่และผู้คนหลากหลายวัฒนธรรมที่มีส่วนในภารกิจร่วมกันเพื่อการแสวงหาสันติภาพ ความยุติธรรม และความสมัครสมานสามัคคี พระศาสนจักรคาทอลิกมีส่วนในการแสวงหาร่วมกันนี้ตามคำสอนของพระวรสาร ในฐานะชนกลุ่มน้อยในเอเชีย พระศาสนจักรร่วมในความชื่นชมยินดีและความทุกข์ยากของประชาชนของเรา โดยการร่วมมือกับบรรดาพลังทางสังคมทั้งมวล องค์กร ภาคประชาสังคม และทุกคนที่มีน้ำใจดี เราพยายามเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ ชีวิตทาง

สังคม-เศรษฐกิจ-การเมืองในปัจจุบัน ไปสู่โลกที่ศักดิ์ศรีและสิทธิของทุกคนได้รับการส่งเสริมและการเคารพ เราต้องการให้ประชาชนมีความหวังอีกครั้ง โดยอาศัยการอยู่ร่วมกัน ด้วยความเป็นหนึ่งใจเดียวในการสัมผัสความรักไม่สิ้นสุดของพระเจ้า

เช่นเดียวกับบรรดาโหราจารย์ ในฐานะสังฆราชแห่งเอเชียและผู้แทนของประชากรของพระเจ้า เราได้มาร่วมอ่านสัญญาณแห่งกาลเวลา เพื่อวินิจฉัยแยกแยะ แสวงหาคำแนะนำ และค้นหาเส้นทางใหม่ในการประกาศพระวรสารในลักษณะที่ไม่ผูกติดกับวัฒนธรรมของประเทศบ้านเกิดของตน โดยการผสมวัฒนธรรมอย่างแท้จริง โดยคำนึงถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมของชาวเอเชีย เราได้เริ่มเดินทางด้วยกัน รับฟังเรื่องราวของกันและกัน และเรียนรู้จากกันและกัน เราภาวนาและไตร่ตรองถึงสิ่งที่พระจิตเจ้ากำลังบอกแก่พระศาสนจักรและ

FABO General Conference
October 12 to 30, 2022
Baan Phu Waa Pastoral Training Center
Nakhonpathom, Thailand

ประชากรของพระเจ้าในเอเชีย เรานมัสการร่วมกัน และเปิดเผย พระพรซึ่งพระเจ้าทรงประทานให้เรา ด้วยพระทัย เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ที่จะทำการรับใช้ด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตนเพื่อ ความดีของพระศาสนจักรและประชาชนทุกคน ในด้านหนึ่งเราก้าวเดินร่วมกันกับชุมชน วัด สังฆมณฑล สภาพระสังฆราช ในอีกด้านหนึ่งกับประชาชนของเราในเอเชีย ในความรักของพระองค์ พระเจ้าทรงเชื้อเชิญเราให้ออกเดินทางไปกับพระองค์เพื่อสร้าง สังคม และชุมชนคริสตชนที่ไม่ทิ้งใครไว้เบื้องหลัง

ในฐานะพระศาสนจักรในทวีปนี้ ซึ่งเชื่อมโยงกับพระศาสนจักรสากล เราต้องการมีส่วนร่วมสร้างเอเชียให้ดีขึ้น เป็นมนุษยชาติที่มีสันติสุข ความยุติธรรม และความสามัคคีกันมากขึ้น และเพื่อปกป้องธรรมชาติด้วยแรงกระตุ้นจากพระวรสาร เราผู้เป็นศิษย์ของพระเยซูเจ้าให้กล้าก้าวข้ามพรมแดนอย่างที่บรรดา โหราจารย์ได้ทำ ละทิ้งโครงสร้างชีวิตที่ไม่ยุติธรรม และเริ่มต้นการเดินทางร่วมกันในการแสวงหาความหมายและจุดประสงค์ร่วมกัน ในขณะที่เรามีส่วนร่วมในโครงการของพระเจ้าเพื่อสร้างชีวิตที่สมบูรณ์(ยน.10:10)ที่มีความยุติธรรมและสันติสุข โดยใช้การเดินทางของบรรดาโหราจารย์เป็นกรอบ เราขอแนะนำเสนอ เอกสารสุดท้ายของการประชุมใหญ่สามัญ FABC 50 ของเราใน 5 ภาคดังต่อไปนี้:

- 1) เดินทางร่วมกัน
- 2) มอง
- 3) วินิจฉัยแยกแยะ
- 4) มอบของขวัญของเรา
- 5) เดินบนเส้นทางใหม่

ภาคที่หนึ่ง: เดินทางร่วมกัน(ข้อ6-22)

ตอบสนองต่อเสียงเรียกของการก้าวเดินไปด้วยกัน

“การเดินทางร่วมกัน” ก้าวแรกที่เริ่มคือการที่พระเจ้าได้ริเริ่มเดินกับมนุษย์ในสวนเอเดน (ปฐมก. 3:8) “การเดินทาง” ถึงจุดสูงสุดเมื่อพระเจ้าทรงเสด็จมาอยู่ท่ามกลางเราเหมือนเราในทุกสิ่งยกเว้นบาป (ฮบ.4:15) การเดินทางในฐานะพระศาสนจักรในเอเชีย มีสถานการณ์ทางประวัติศาสตร์ที่หลากหลายได้นำเราไปสู่พระเยซูคริสต์ พระบุตรของพระเจ้าและพบ“พระเจ้าสถิตกับเรา”(มธ. 1:23) พระองค์ไม่เพียงแต่เชื่อเชิญให้เราเดินทางไปกับพระองค์เท่านั้น แต่พระองค์เป็นหนทางเองที่จะนำเรากลับไปสู่บ้านของพระบิดา (ยน. 14:6)

การก้าวเดินไปด้วยกันเกิดจากความเชื่อในพระเจ้า ผู้ทรงริเริ่มที่จะเดินไปกับเราและเชื่อเชิญเราให้“เดินอย่างอ่อนน้อมถ่อมตน”กับพระองค์ (มคา 6:8) พระองค์แสดงพระองค์แก่ผู้ค้นหาและผู้แสวงบุญที่ซื่อสัตย์ทุกคน ให้ดวงดาวของพระองค์ปรากฏแก่ผู้มีน้ำใจดีทุกคน บางครั้งเราถูกล่อลวงให้ล้มเลิกการเดินทาง (กตว. 14:4) อาศัยการภาวนาและการรำพึงเพ่งพิศพระวาจาของพระเจ้า ช่วยเสริมกำลังเราให้มีส่วนร่วมในการเดินทางไปด้วยกัน

บ่อยครั้งหนทางของพระคริสต์เป็น "หนทางแห่งไม้กางเขน" แต่จะนำเราไปพบกับพระคริสต์ผู้ทรงฟื้นคืนพระชนม์เหมือนศิษย์สองคนที่กำลังเดินทางไปเอมมาอูส(ลก24:13-35) บางครั้งเราถูกล่อลวงให้ยอมแพ้ให้แยกทางจากพระองค์เพราะ

พระองค์จะประทานพระกายและพระโลหิตของพระองค์แก่เรา พระเยซูเจ้าถามศิษย์ทั้งสิบสองคนและถามเราเช่นกัน: “ท่านทั้งหลายจะไปด้วยหรือ” (ยน. 6:67) ประวัติศาสตร์ของพระศาสนจักรมีเหตุการณ์น่าเศร้า การแยกทางแทนที่จะเดินทางด้วยกัน เพราะปัญหาหลักคำสอน การดูแล การอภิบาล การบริหารจัดการ ฯลฯ เราถูกเรียกให้กลับมาด้วยคำตอบน.เปโตร “พวกเราจะไปหาใครเล่า? พระองค์มีพระวาจาแห่งชีวิตนิรันดร์” (ยน. 6:68)

บางครั้งพระศาสนจักรในเอเชียก็หลงจากหนทางที่ถูกต้อง เช่น ผู้บุกเบิกมัตเตโอ ริชชี ในจีน และโรเบิร์ต เดอ โนบิลี ในอินเดีย ผู้บุกเบิกเส้นทางใหม่ พระศาสนจักรมักเดินตามรอยที่ถูกถากถางไว้แล้วโดยไม่ต้องการออกจากทุ่งโล่ง ยกเว้นขบวนการเสรีภาพที่ยิ่งใหญ่ที่ได้รับการสนับสนุนจากพระศาสนจักร เช่น การปฏิวัติเอ็ดซา (การปฏิวัติพลังประชาชน) ในปี 1986 ในฟิลิปปินส์ และผู้เป็นเสมือนประกาศก่าสุดในเมียนมาร์และที่อื่น ๆ แต่บางครั้งเสียงของพระศาสนจักรแบบประกาศกก็เจือบลง เพราะระมัดระวังมากเกินไปในการยื่นหยัดเพื่อสิทธิมนุษยชน

เราพยายามค้นหาเส้นทางใหม่เช่นบรรดาโหราจารย์ และน.เปโตรทำในการสังคายนาเยรูซาเล็มครั้งแรก (กจ. 15) เมื่อเกิดคำถามที่น.เปาโลออกไปหาคนต่างชาติ บางคนต้องการจำกัดพันธกิจไว้เฉพาะสำหรับชาวยิวผู้กลับใจ น.เปโตรเป็นผู้นำยืนอยู่ระหว่างน.ยากอบและน.เปาโล และริเริ่มทำให้พวกเขาทำงานด้วยกัน (กจ. 15) เส้นทางใหม่ที่เสนอสำหรับพระศาสนจักร คือ

หนทางของการก้าวเดินไปด้วยกัน(Synodality) มีองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการ คือ 1 ความสนิทสัมพันธ์เป็นหนึ่งเดียวกัน (Communion) 2. การมีส่วนร่วม (Participation) 3.พันธกิจ (Mission)

1.การเป็นหนึ่งเดียวกัน คริสตชนทุกคนที่ได้รับศีลล้างบาปมีศักดิ์ศรีเท่าเทียมกัน แม้มีบทบาทต่างกัน เราทุกคนเป็น “ชาติที่ทรงเลือกสรรไว้ เป็นสมณราชตระกูล เป็นประชากรที่เป็นกรรมสิทธิ์พิเศษของพระเจ้า” (1 ปต 2:9) ไม่มีสมาชิกชั้นหนึ่งและชั้นสองในพระศาสนจักร พระจิตเจ้ายังเสริมพลังให้เราเข้าสู่การเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน กับคริสตชนทุกคน มนุษย์ทุกคน และทุกสรรพสิ่ง โดยการเป็นหนึ่งเดียวกับพระจิตเจ้าเท่านั้นที่เราจะสามารถเติบโตเป็นชุมชนของสานุศิษย์ และกลายเป็นผู้สร้างชุมชนคริสตชนและชุมชนมนุษย์ขึ้นพื้นฐานที่ทำตัวเหมือนเชื้อแป้งในก้อนแป้ง

2.การมีส่วนร่วม เป็นสัญญาณที่เห็นชัดเจนที่สุดว่าพระกายของพระคริสต์ทรงชีวิต แต่ละส่วนได้รับการกระตุ้นโดยพระจิตเจ้าองค์เดียวกัน สิ่งที่ขัดขวางการมีส่วนร่วมในพระศาสนจักรคือเรื่อง “อำนาจ” บทบาทสงฆ์ถูกแปลงเป็นสถานะอำนาจที่มีแนวโน้มที่จะขัดขวางส่วนอื่นๆของพระกายของพระคริสต์ มิให้แสดงบทบาทตามความสามารถพิเศษของตน ดังนั้น พระศาสนจักรจึงถูกลดสถานะเป็นพระศาสนจักรของสงฆ์ ที่จริงพระสงฆ์มีบทบาทส่งเสริมพันธกิจต่างๆและประสานงานกันเพื่อสร้างพระศาสนจักรมิใช่ผูกขาดการเป็นผู้นำ พระเยซูเจ้าทรงเตือนน.

ยากอบและน.ยอห์นว่า “แต่ท่านทั้งหลายไม่ควรเป็นเช่นนั้น” (มธ 20:26) ท่านต้องเป็นผู้นำจิตวิญญาณแห่งการรับใช้เหมือนพระเยซูคริสต์เสมอ “มิได้มาเพื่อให้ผู้อื่นรับใช้ แต่มาเพื่อรับใช้ผู้อื่น และมอบชีวิตของตนเป็นสินไถ่เพื่อมนุษย์ทั้งหลาย” (มก. 10:45)

3.พันธกิจ พระสันตะปาปาฟรานซิสกล่าวถึง การคำนึงถึงแต่ตนเองจนลืมไปว่าเราไม่ได้ดำรงอยู่เพื่อตนเอง แต่อยู่เพื่อโลก สิ่งนี้เกิดขึ้นเมื่อพันธกิจของเราได้รับการกำหนดขึ้นด้วยวัตถุประสงค์เพื่อหาผู้คนมารับใช้พระศาสนจักรเพียงอย่างเดียว แทนที่จะรับใช้สังคมด้วยการเป็นส่วนหนึ่งของพระศาสนจักรผู้รับใช้ อุปสรรคคือ 'รูปแบบการบำรุงรักษา' โดยยึดติดกับหนทางที่คุ้นเคยเท่านั้น

วันสุดท้ายของการประชุมพระคาร์ดินัล หลุยส์ อันโตนิโอ ตาเกล ผู้แทนของพระสันตะปาปา ได้นำเสนอข้อท้าทายการเสวนาไตรภาคี (กับศาสนา วัฒนธรรม และคนยากจน) นอกจากการเสวนาแบบทวิภาคี ซึ่งหมายถึงพลวัตระหว่างสองฝ่าย ก็มีแบบ "การเสวนาหลายฝ่าย" หรือแบบที่ต้องใช้จิตวิญญาณของการก้าวเดินไปด้วยกัน และจำเป็นจะต้องใส่ใจอย่างจริงจังต่อ **ชีวิตจิต วิถีชีวิต** และใช้การเสวนานี้ในพระศาสนจักรท้องถิ่นของเรา ภายในพระศาสนจักร ระหว่างเราและกับผู้อื่นที่เกี่ยวข้องในสังคมที่หลากหลายในเอเชีย การก้าวเดินไปด้วยกันควร มี พระสังฆราช สัตบุรุษ ฆราวาส นักบวช พระสงฆ์ รวมถึงภาคส่วนอื่นๆ ของสังคมที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตและพันธกิจของพระศาสนจักร เป็นการส่งเสริมความเป็นหนึ่งเดียว การมีส่วนร่วม และ

พันธกิจในพระศาสนจักร “จงขยายพื้นที่ที่ระจิมของเรา”(ออสย 54:2)

ภาคที่สอง: มองความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในเอเชีย (23-65)

ตระหนักถึงความท้าทายที่พระศาสนจักรเผชิญหน้าในเอเชีย

พระศาสนจักรในเอเชียสามารถเชื่อมโยงได้ดีกับภารกิจของบรรดาโหราจารย์นักคิดแบบชาวเอเชีย ถ้ามคำถามและแสวงหาการนำทางทั้งจากสวรรค์และมนุษย์ เราขอคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ นักสังคมวิทยา นักสิ่งแวดล้อม นักเศรษฐศาสตร์ นักรัฐศาสตร์ นักเทวศาสตร์ นักจิตวิทยา นักกฎหมาย นักเคลื่อนไหว บรรดาบุคคลที่สามารถช่วยให้เราเข้าใจความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในทวีปนี้ได้ดีขึ้น

เหนือสิ่งใด เราแสวงหาการชี้้นำจากเบื้องบน เราภาวนาเจียบบๆ มองดูความเป็นจริงหลายมิติและหลากหลายของเอเชีย การประชุมทุกเช้าเริ่มต้นด้วยการภาวนาที่ผสมผสานวัฒนธรรมและการไตร่ตรองพระคัมภีร์ตามบริบท ในบรรยากาศของการภาวนาต่อเนื่องช่วยให้เรามองเห็นความเป็นจริงที่เกิดขึ้นใหม่ จากมุมมองของความเชื่อศรัทธาและชีวิตจิต เรามองกลับไปยังรากเหง้าทางประวัติศาสตร์ พัฒนาการของพระศาสนจักรท้องถิ่นของเรา ทำให้เราเข้าใจและ ชื่นชมจุดเริ่มต้นของความเชื่อคริสตชนในประเทศต่างๆของเอเชีย ธรรมทูตยุคแรกซึ่งได้เตรียมพื้นที่สำหรับเมล็ดพันธุ์แรกของพระวรสาร

การมีส่วนร่วมเชิงบวกของพระศาสนจักรท้องถิ่น ในการสร้างชาติ การพัฒนามนุษย์ การศึกษา การดูแลสิ่งแวดล้อม การทำงานต่อต้านการค้ามนุษย์ สื่อสารสังคม ฯลฯ พระสังฆราชคาทอลิกเกาหลีสอนเราให้เลือกใช้คำศัพท์ว่า "ศาสนาเพื่อนบ้าน" (neighbour religions) แทนคำว่า "ศาสนาอื่น" (other regions) เราได้รับทราบสถานการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ในพระศาสนจักรท้องถิ่นหลายแห่งในเอเชีย การถดถอยของเสรีภาพทางศาสนา ลัทธิสุดโต่งทางศาสนา กฎหมายที่เป็นภัยคุกคามต่อเสรีภาพแห่งมโนธรรมและการยึดมั่นในความเชื่อ การโจมตีของผู้ก่อการร้ายที่มีแรงจูงใจจากแนวคิดสุดโต่งทางศาสนา และการเพิ่มขึ้นของรัฐบาลประชานิยมและเผด็จการที่ใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อบิดเบือนข้อมูล การทุจริตอย่างเป็นระบบและการละเมิดสิทธิมนุษยชน แต่สามารถดึงคนให้มาลงคะแนนให้พวกเขาได้ การปกครองแบบเผด็จการและความยอมทนต่อการไม่เคารพสิทธิเสรีภาพของพลเมือง ความกว้าง ความลึก ความหลากหลายของปัญหาของเอเชียที่ส่งผลกระทบต่อทวีปอันกว้างใหญ่นี้ เราจึงเน้นไปในสิ่งที่ทำให้เราเห็นความจริงที่มีผลกระทบมากที่สุด ในสังคมเอเชีย ดังนั้น เราจึงได้ระบุลำดับความสำคัญใน 9 ประการด้วยกันคือ

- ก. 1.แรงงานข้ามชาติ ผู้ลี้ภัย และชนพื้นเมือง ซึ่งบ่อย ๆ พลัดถิ่นจากบ้านเกิดเมืองนอนของตน
- ข. 2.ครอบครัวเป็นรากฐานของสังคม

- ค. 3.บทบาทของผู้หญิงที่มีวิวัฒนาการในสังคมเอเชียเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว
- ง. 4.ประเด็นเรื่องเพศสภาพที่เผชิญหน้าพระศาสนจักรและสังคม
- จ. 5.เยาวชนที่เผชิญหน้ากับโลกใหม่
- ฉ. 6.ผลกระทบของเทคโนโลยีดิจิทัล
- ช. 7.การส่งเสริมเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกันท่ามกลางการพัฒนาเมืองและโลกาภิวัตน์
- ซ. 8.วิกฤตสภาพภูมิอากาศที่เป็นอันตรายต่อโลกที่เป็นบ้านร่วมกันของเรา
- ณ. 9.การเสวนาระหว่างศาสนาเพื่อนำมาซึ่งความเป็นหนึ่งเดียวกันและสันติภาพในทวีปเอเชีย

1.แรงงานข้ามชาติ ผู้ลี้ภัย และชนพื้นเมือง ซึ่งบ่อยครั้งพลัดถิ่นจากบ้านเกิดเมืองนอน

ภายในปี 2050 จะมีแรงงานข้ามชาติมากกว่า 400 ล้านคนทั่วโลก ปัญหาภาวะสมองไหลผู้มีวิชาชีพ เช่น พยาบาล แพทย์ สถาปนิก วิศวกรไปทำงานที่ประเทศอื่น ๆ นอกบ้านเกิดเมืองนอนของตน ชีวิตครอบครัวถูกกระทบ เด็กถูกทอดทิ้ง โครงสร้างทางสังคมค่อยๆ สึกกร่อน การส่งเงินกลับของแรงงานข้ามชาติมีส่วนสำคัญต่อเศรษฐกิจในบางประเทศ คนจำนวนมากผู้ต้องพลัดถิ่นผู้ลี้ภัยทางการเมืองเพราะความขัดแย้งเพื่อหลีกเลี่ยงถูกเบียดเบียนทางการเมือง มีการเอาเปรียบแรงงานไม่มีสวัสดิการทางสังคม การบริการสาธารณสุข การศึกษาและการ

รักษาพยาบาล มีองค์ระหว่างประเทศ และระดับชาติปกป้อง สิทธิของแรงงานข้ามชาติ รับฟังข้อร้องเรียนและยื่นอุทธรณ์คดี ของพวกเขา

2. ครอบครัวยุคใหม่ เป็นรากฐานของสังคมเป็นสถานที่แรกที่สอน คุณค่าและคุณธรรม “ครอบครัวยุคใหม่เป็นสถานที่สำคัญมากใน วัฒนธรรมเอเชีย” (พระศาสนจักรในเอเชีย, 46) ครอบครัวยุคใหม่ ในเอเชียเผชิญกับปัญหาที่คุกคามมากมาย สมาชิกต้องตายเพราะ ความรุนแรง สงคราม และภัยธรรมชาติ เด็กต้องกำพร้า ทำงาน ต่างชาติทำให้ครอบครัวยุคใหม่ต้องแยกจากกัน โศกคดีมีการสนับสนุน จากญาติสนิท สถาบันของพระศาสนจักรสนับสนุนด้านการศึกษา การแต่งงานระหว่างคริสตชนกับผู้ที่ไม่ใช่ศาสนาต่างกันควรช่วย สร้างศาสนสัมพันธ์ สื่อสังคมออนไลน์สร้างผลกระทบทางลบต่อ ครอบครัวยุคใหม่ในกระแสโลกาภิวัตน์ทางวัฒนธรรม (EA, 39) นโยบาย ควบคุมจำกัดจำนวนประชากรของรัฐบาลส่งผลกระทบต่อ ครอบครัวยุคใหม่

3. บทบาทของผู้หญิงที่พัฒนาการขึ้นในสังคมเอเชีย ที่มีการ เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ยังมีการปฏิบัติความรุนแรงและการกดขี่ต่อผู้หญิงในหลายด้านทั่วเอเชีย ให้คุณค่าการเป็นผู้นำของสตรี ต่ำ เด็กหญิงขาดโอกาสการศึกษา มีการทำแท้งทารกหญิง ขาด โอกาสเข้าถึงการรักษาพยาบาล ขาดการรับรู้ปัญหาทางเพศ” ผู้หญิงเอเชียถูกมองข้ามในพระศาสนจักรและในสังคม เพราะ ความคิดแบบปิตาธิปไตยและแนวคิดเรื่องความบริสุทธิ์และข้อ ห้ามในศาสนา คำสอนของน.สมเด็จพะสันตะปาปาโยฮัน ปอล

ที่ 2 “ศักดิ์ศรีของผู้หญิง” (Mulieris Dignitatem), และสมณลิขิตเตือนใจของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส, “พระคริสตเจ้าทรงพระชนม์” (Christus Vivit) ได้ทรงเน้นย้ำถึงศักดิ์ศรีของผู้หญิงเท่าเทียมกัน แต่มีช่องว่างระหว่างคำสอนกับการปฏิบัติจริง แม้ผู้หญิงทำให้เขตวัดมีชีวิตชีวา แต่ไม่ได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในพระศาสนจักรเท่าที่ควร ในด้านบวกมีผู้หญิงในเอเชียหลายคนก้าวหน้าได้รับการยอมรับในคุณค่าที่แท้จริงของตน

4.ประเด็นเรื่องเพศสภาพที่เผชิญหน้าพระศาสนจักรและสังคม คนกลุ่มที่มีความหลากหลายทางเพศ (LGBTQI+) เป็นกลุ่มคนที่ถูกผลักออกไปสู่สังคมชายขอบ เผชิญกับการตีตราและการเลือกปฏิบัติในรูปแบบต่างๆ เพราะรสนิยมทางเพศ อัตลักษณ์และการแสดงออกทางเพศ บางประเทศเช่นจอร์เจีย สิงคโปร์ และไทยแสดงการต่อต้านต่อความสัมพันธ์ของเกย์ บางประเทศเช่น อัฟกานิสถาน บรูไน อิหร่าน กาตาร์ ซาอุดีอาระเบีย สหรัฐอาหรับ เอมิเรตส์ และเยเมน ถือว่ากิจกรรมรักร่วมเพศมีโทษถึงประหารชีวิต เรื่องเพศสภาพและการแต่งงานของเพศเดียวกันยังเป็นเรื่องที่ถกเถียงกัน จำเป็นต้องพิจารณาด้วยความละเอียดอ่อนรอบคอบ และเอาใจใส่

5.เยาวชนที่เผชิญหน้ากับโลกใหม่ เยาวชนมีอายุ 15 ถึง 24 ปี คิดเป็น 18% ของประชากรโลกในปัจจุบัน เยาวชนมีจำนวน 1.2 พันล้านคนอาศัยในประเทศกำลังพัฒนา ในปี พ.ศ. 2548/2005 เยาวชนทั่วโลก 61.8% อาศัยอยู่ในเอเชียแปซิฟิก และมีความพร้อมมากกว่าในการมีส่วนร่วมและรับประโยชน์จาก

การพัฒนาทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองจบการศึกษาที่สูงขึ้นในระดับอุดมศึกษาถึง 18% “เยาวชนในเอเชียมักจะเป็นแนวหน้าในการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและศาสนา เป็นผู้นำในขบวนการต่างๆ การอภิบาล ในชุมชนคริสตชนย่อย (เอกสาร FABCVIII33) “มีประสบการณ์กระหายคุณค่าทางจิตวิญญาณอย่างลึกซึ้ง (“พระศาสนจักรในเอเชีย” EA, 6) “มีความปรารถนาที่จะมีพระเจ้า ความเป็นพี่น้องกัน ปรารถนาที่จะพัฒนาตนเพื่อนำเสนอบางสิ่งให้กับโลกของเรา ใช้ชีวิตให้แตกต่างออกไป”

เยาวชนเผชิญกับการท้าทาย เช่น การแข่งขันที่รุนแรง ขาดความรู้และทักษะที่จำเป็น ในการปรับตัวทางเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ปี 2547/2004 ในเอเชียมีแรงงานเยาวชน 20.8 % มีเยาวชนว่างงาน 49.1% การว่างงานนำไปสู่ปัญหา การทำผิดกฎหมาย ก่อให้เกิดความไม่สงบทางการเมือง และความรุนแรง การใช้ยาเสพติด

พันธกิจกับเยาวชนต้องค้นหาแนวทางมุมมองใหม่ๆ แสดงให้เห็นถึงความจริงใจและความพร้อมของผู้อภิบาลที่จะวางใจและเห็นคุณค่าของพวกเขาว่าเป็นอนาคตของพระศาสนจักร สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสที่ตรัสว่า “ความเป็นเยาวชนของลูกไม่ใช่อยู่ใน “ช่วงคั่นเวลา” ลูกเป็นเวลานี้ของพระเจ้า และพระองค์ประสงค์ให้ลูกเกิดผล” (CV, 178)

6. ผลกระทบของเทคโนโลยีดิจิทัล

เริ่มต้นศตวรรษนี้โลกของการสื่อสารและการปฏิสัมพันธ์แบบดิจิทัลได้พัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็วจนกลายเป็นส่วนหนึ่งของ

ชีวิต มีการทำลาย เช่น ปัญหาความปลอดภัยส่วนบุคคล อาชญากรรม ข่าวดราม่า การตัดขาดจากสังคม การกลั่นแกล้ง และการเสพติดสื่อ เจ้าของเทคโนโลยีจะเป็นผู้กำหนดกฎเกณฑ์ สร้างรายได้ มีอำนาจเหนือผู้บริโภค โดยการขับเคลื่อนด้วย โฆษณา การควบคุมการเผยแพร่ รัฐบาลและบริษัทธุรกิจต่าง ๆ ใช้ระบบดิจิทัลเพื่อใช้อำนาจและสร้างอิทธิพลต่อวัฒนธรรม มีการแบ่งแยกทางดิจิทัลระหว่างผู้ที่สามารถเข้าถึงบริการบน อินเทอร์เน็ต กับผู้ที่ไม่สามารถเข้าถึงบริการทางอินเทอร์เน็ตได้ ความก้าวหน้าในด้านปัญญาประดิษฐ์ยังนำมาซึ่งความท้าทาย ใหม่ให้กับมนุษย์

ผลร้ายของเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีต่อการเติบโตแบบองค์รวมของคนหนุ่มสาว คนหนุ่มสาวสร้างอัตลักษณ์หรือรู้สึกปลอดภัยผ่านทางโซเชียล ผลกระทบร้ายแรงของสื่อดิจิทัลต่อเยาวชน คือ “เยาวชนขาดการพัฒนาความเข้าใจคนอื่น” และทำให้การ “อ่านหนังสืออย่างจริงจัง” ลดลงอย่างมาก ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อพัฒนาความสามารถเชิงตรรกะ การหาเหตุผล การใช้อารมณ์ การวิเคราะห์และการไตร่ตรองในจิตใจของเยาวชน

ผู้ปฏิบัติงานสื่อคาทอลิกเรียกร้องให้ผู้นำของพระศาสนจักรยอมรับว่า พวกเขาก็เป็นผู้มีอิทธิพลและมีข่าวสารที่จะนำเสนอเพื่อประกาศข่าวดีทางดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพ ควรจัดตั้งแพลตฟอร์มสื่อสังคมออนไลน์ที่ปลอดภัยของพระศาสนจักร สร้างทีมสื่อสารทางสังคมในพระศาสนจักรท้องถิ่นอย่างมีกลยุทธ์

เสนอแนะการสอนคำสอนเชิงสร้างสรรค์ของเรื่องราว รูปภาพ คำ
อุปมาอุปไมย และอื่นๆ เพื่อเชื่อมโยงพระวาจาของพระเจ้ากับ
ชีวิตผู้คนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น คนหนุ่มสาวที่ “คุ้นเคยกับ
ดิจิทัล” ได้รับการคาดหวังให้เป็นผู้นำในพันธกิจนี้

**7. เศรษฐกิจที่เสมอภาคกันท่ามกลางการพัฒนาเมือง
และโลกาภิวัตน์** โลกาภิวัตน์ทางวัฒนธรรม เป็นปรากฏการณ์นี้
ขัดขวางวิถีชีวิตที่มีวัฒนธรรมหลากหลายของชาวเอเชียอย่าง
รุนแรง โลกาภิวัตน์ทางเศรษฐกิจ' ซึ่งเชื่อมโยงเศรษฐกิจสังคม
เข้าด้วยกัน ในแง่หนึ่ง เราสามารถช่วยเหลือประเทศที่ได้รับ
ผลกระทบจากแผ่นดินไหวหรือภัยพิบัติทางธรรมชาติได้ ในทาง
กลับกัน ทำให้โลกแตกแยก ช่องว่างระหว่างคนรวยกับคนจน
กว้างยิ่งขึ้น มีการแบ่งแยก คนหลายล้านคนถูกกีดกัน ตลาดเงิน
และกำไรจะเป็นตัวกำหนดแรงขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจด้วยความ
โลภจากความมั่งคั่งที่เพิ่มขึ้น ยึดครองทรัพยากรของคนจนและ
ขูดรีดแรงงานอย่างไม่ยุติธรรม ในนามของการพัฒนา
ความก้าวหน้า และการเติบโต พระศาสนจักรในเอเชียจะทำให้
เกิดเศรษฐกิจที่ให้ประโยชน์แก่ทุกคนได้อย่างไร? “พระศาสนจักร
จะยังคงทำงานร่วมกับทุกคนที่มีน้ำใจเพื่อให้แน่ใจว่า ผู้ชนะใน
กระบวนการนี้จะเป็นมนุษยชาติทั้งหมด ไม่ใช่เพียงแค่ชนชั้นสูงผู้
มั่งคั่งที่ควบคุมวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การสื่อสาร และ
ทรัพยากรของโลกเพื่อสร้างความเสียหายให้กับคนส่วนใหญ่
พระศาสนจักรหวังอย่างยิ่งว่า จะร่วมมือกันเพื่อส่งเสริมโลกาภิ
วัตน์ที่รับใช้คนในทุกมิติและหมดทุกคน”

8. วิกฤติสภาพภูมิอากาศที่เป็นอันตรายต่อบ้าน
ร่วมกันของเรา ความท้าทายในศตวรรษที่ 21 คือ การ
เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและวิกฤตการณ์ทางนิเวศวิทยา ซึ่ง
มนุษย์เป็นผู้ก่อให้เกิดขึ้น คนจำนวนนับไม่ถ้วนในเอเชียต้องทน
ทุกข์อยู่แล้วเนื่องจากสภาพอากาศเลวร้าย ภัยแล้ง พายุไต้ฝุ่น
การตัดไม้ทำลายป่า ไฟป่า ความขัดแย้งเรื่องการใช้น้ำ
ระดับน้ำทะเลที่สูงขึ้น มลพิษทางอากาศ ดิน และน้ำ “ความคิด
แบบทิ้งขว้าง” การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ และ
การบริหารจัดการขยะ สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นอาชญากรรมต่อ
ธรรมชาติและคนรุ่นหลัง การประชุมใหญ่สามัญ FABC 50 ปี ได้
ตระหนักว่าแทนที่จะต้องผ่านความเจ็บปวดจากการคลอดบุตร
เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการเกิดของโลกใหม่ที่ดีขึ้น แผ่นดินแม่
ตอนนี้ “คร่ำครวญด้วยบาดแผลแห่งการเอารัดเอาเปรียบ” เราจะ
ละทิ้งรูปแบบการผลิตแบบทุนนิยมที่ไม่ยั่งยืน และในเวลา
เดียวกันก็ใช้มาตรการที่จำเป็นอย่างจริงจังในการปฏิรูปวิถีชีวิต
ของเรา ตอบสนองต่อคำเรียกร้องของสมเด็จพระสันตะปาปาฟ
รานซิสให้กลับใจต่อระบบนิเวศ เมื่อเราทำลายธรรมชาติ เราก็
ทำลายตัวเองด้วย โดยการตระหนักว่าเรามีความสัมพันธ์ที่
ซับซ้อนกับสรรพสัตว์และสิ่งมีชีวิตทุกชนิดบนโลก ซึ่งรับใช้ใน
ฐานะที่เป็นบ้านร่วมกันของเรา เราจะเริ่มบทบาทที่พระเจ้าทรง
กำหนดให้เป็นผู้ดูแลเอาใจใส่สิ่งสร้างได้

9. การเสวนาระหว่างศาสนาเพื่อนำมาซึ่งความสมัค
รสมานและสันติภาพในทวีปเอเชีย เอเชียเป็นดินแดนแห่งศาสนา
และวัฒนธรรมมากมาย ศาสนาหลักของโลกหลายศาสนา จิต
ตารมณ์ของพระคริสต์และพระวรสาร คริสตชนไม่ควรพยายาม
ที่จะแข่งขันกับศาสนาอื่น แต่ควรใส่ใจต่อการฟื้นฟูความ
เชื่อคริสตชน และแสดงออกถึงคุณค่าแห่งพระวรสารในชีวิตของ
ตน เพื่อเป็นประจักษ์พยานที่มีชีวิตถึงพระคริสตเจ้า ศาสนา
คริสต์ต้องอยู่ร่วมกับศาสนาอื่นและโลกทัศน์สมัยใหม่ ซึ่งต้อง
เผชิญกับการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายมากมายในบริบท
ของโลกาภิวัตน์ บริโภคนิยม วัตถุนิยม การลดทอนความเป็น
มนุษย์ และการแสวงหาผลประโยชน์จากธรรมชาติ พระศาสน
จักรและคริสตชนมีบางสิ่งที่จะมอบให้ในแง่ของคุณค่า ความ
มุ่งมั่น ความสวยงาม ความชื่นชมยินดี และความสุข ที่จริง โลก
ทัศน์ที่ครอบคลุมสามารถให้แนวทางปฏิบัติทางจริยธรรมและ
ศีลธรรมแก่โลกที่ถูกทำให้เป็นอัมพาตด้วยคุณค่าเชิงสัมพัทธ์
นิยม

ภาคที่สาม: วินิจฉัยแยกแยะ(ข้อ 66-118)

พระจิตเจ้าทรงตรัสอะไรกับพระศาสนจักรในเอเชีย

พระศาสนจักรในเอเชีย มองดูรับฟังสถานการณ์
ต่างและใช้การวินิจฉัยแยกแยะอย่างต่อเนื่อง การรับฟังซึ่งกัน
และกัน รับฟังธรรมประเพณีตามความเชื่อของเรา และสัญญา
แห่งกาลเวลา เพื่อว่าเราจะสามารถวินิจฉัยแยกแยะได้ว่าพระเจ้า

กำลังตรัสอะไรกับเราทุกคน เป็น“วิถีชีวิตที่มีรากฐานในพระคริสต์ ดำเนินตามการทรงนำของพระจิตเจ้า ดำเนินชีวิตเพื่อเพิ่มพระสิริรุ่งโรจน์ของพระเจ้า” พระศาสนจักรในพระธรรมใหม่ ปฏิบัติตามกระบวนการนี้เพื่อว่าอัครสาวกจะสามารถพูดได้อย่างมั่นใจว่า การตัดสินใจเมื่อสิ้นสุดกระบวนการวินิจฉัยแยกแยะทั้งหมดนั้นเป็น การตัดสินใจร่วมกันของพระจิตเจ้าและพวกเขา (กจ 15:28) การประชุมใหญ่ของ FABC “พระจิตเจ้าทรงกำลังตรัสอะไรกับพระศาสนจักรในเอเชียยุคปัจจุบันของเรา” โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เราจะตอบสนองต่อความท้าทาย 9 ประการที่เราได้วินิจฉัยแยกแยะร่วมกันอย่างไร เรารู้สึกว่าเราได้รับเรียกให้:

ก. 1.ร่วมเดินทางกับผู้อพยพ ผู้ลี้ภัย ชนพื้นเมือง (ข้อ72-77) :
กฤษฎีกาสัมัชชาใหญ่ 2015 (ข้อ 26-27)

ผู้อพยพทั้งในและต่างประเทศที่ได้รับศีลล้างบาปเป็นคาทอลิก มีความเชื่อและปฏิบัติตามความเชื่อ ในต่างแดนพวกเขา รวมกลุ่มเพื่อร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณ ประชุม ศึกษาพระคัมภีร์ สวดภาวนา แสดงความเลื่อมใสศรัทธาร่วมกัน พวกเขาพบว่าจิตตาคาบาลและพันธกิจสำหรับผู้อพยพเป็นแหล่งปลอบใจ ช่วยสร้างความหนึ่งเดียวกัน พระศาสนจักรท้องถิ่นเปิดประตูรับผู้อพยพ ผู้ลี้ภัย และผู้พลัดถิ่น วัดต่างๆ ให้สถานที่เพื่อประกอบพิธีกรรม ปกป้องสิทธิ อภิบาลแก่เหยื่อของการค้ามนุษย์และการล่วงละเมิดทางเพศ ร่วมมือกับภาคประชาสังคมหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ในหลายๆ กรณีพวกเขาเป็นพยานชีวิตธรรมทูต นำ

ความเชื่อศรัทธาไปแบ่งปันในที่ต่างๆ สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสตรัสกับชุมชนผู้อพยพคาทอลิกในกรุงโรมว่า “ไม่ว่าพวกเขาจะไปทำงานที่ไหน พวกเขา ก็หวานความเชื่อ” “โดยเป็นประจักษ์พยานถึงความศรัทธา...โดยการปรากฏตัวด้วยความอ่อนน้อม ถ่อมตน ซ่อนเร้น กล่าวหาญ และมานะบากบั่นทำงานหนัก”

สมัชชาสหประชาชาติในปี 2550/2007 ได้รับรอง 'ปฏิญญาว่า ด้วยสิทธิของชนเผ่าพื้นเมือง' ยอมรับว่าทวีปเอเชีย ประกอบไปด้วยประชากรส่วนใหญ่เป็นกลุ่มชนพื้นเมือง เป็นตัวแทนของความร่ำรวยทางวัฒนธรรมอันยิ่งใหญ่ และนำเสนอปรัชญาและแนวปฏิบัติให้แก่พื้นที่ส่วนอื่นๆ ของโลก เพื่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ที่ดีขึ้นในโลกโดยเฉพาะการรักษาระบบนิเวศ และสังคม พระศาสนจักรจะต้องเป็นประกาศกโดยเป็นปากเสียง เป็นผู้สร้างสะพานเชื่อมทางสังคมและวัฒนธรรม เป็นพันธมิตร และผู้รณรงค์สนับสนุนสิทธิขั้นพื้นฐานและศักดิ์ศรีของพวกเขา ยอมรับวัฒนธรรมพื้นเมืองที่แตกต่างกัน เป็นโอกาสประกาศข่าวดีโดยคำนึงถึงความละเอียดอ่อนทางวัฒนธรรม

ข. 2.ให้ความใส่ใจต่อครอบครัวเป็นพิเศษ (ข้อ 78-81) :

กฤษฎีกาสมัชชาใหญ่ 2015 (ข้อ 6,20,24)

ครอบครัวเป็นหน่วยพื้นฐานของสังคม เป็นปัจจัยสำคัญสำหรับวัฒนธรรมที่แท้จริงและมั่นคง สมเด็จพระสันตะปาปายอห์น ปอล ที่ 2 ตรัสว่า: “ครอบครัวมีความสำคัญมากในวัฒนธรรมเอเชีย คุณค่าของครอบครัว เช่น ความกตัญญูทศเวที ความรัก และการดูแล ผู้สูงอายุและผู้ป่วย ความรักของเด็กๆ

และความสามัคคีได้รับความเคารพยกย่องอย่างสูงในวัฒนธรรม และประเพณีทางศาสนาทั้งหมดของเอเชีย” (‘พระศาสนจักรใน เอเชีย’ EA, 46)

‘พระศาสนจักรในครอบครัว’ มีกระแสเรียกพิเศษในการ เป็นประจักษ์พยานและประกาศพระอาณาจักรของพระเจ้า บิดา มารดาเป็นผู้ให้การศึกษาอบรมลำดับแรก ให้ตัวอย่างการปฏิบัติ ความเชื่อด้วยจิตใจของความรับผิดชอบ เป็นผู้สอนคำสอนคน แรกของบุตรถ่ายทอดข่าวดีแห่งพระวรสารให้พวกเขา และจาก บุตรของตน พวกเขาเองก็ได้รับข่าวดีจากพระวรสารเดียวกันด้วย การปฏิบัติตาม ครอบครัวดังกล่าวแพร่กระจายข่าวดี ในขณะที่ กลายเป็นผู้ประกาศข่าวดีแก่ครอบครัวอื่นๆ และเพื่อนบ้าน (สมณลิขิตเตือนใจ ‘ชีวิตครอบครัว’ FC, 123)

การประชุมใหญ่สามัญ FABC 50 สนใจแง่มุมที่สำคัญบาง ประการของชีวิตครอบครัวแนวปฏิบัติพันธกิจคือ:

ก)1.การอบรมความเชื่อของเด็กและเยาวชน จำเป็นต้องมีการทำพันธกิจกับบิดามารดา ผู้ซึ่งเป็นพี่เลี้ยงที่สำคัญที่สุดในชีวิต ของบุตรตน นอกจากนี้ ช่วงเวลาสำคัญในการเดินทางด้านความ เชื่อของเด็กๆ คือการรับศีลศักดิ์สิทธิ์

ข)2.ขบวนการครอบครัวของวัดสามารถสอนและสนับสนุน ผู้ปกครองเรื่องบทบาทของพวกเขาในฐานะผู้สอนความเชื่อ นอกจากนี้กลุ่มครอบครัวในวัดก็สามารถสร้างเครือข่ายกับวิถี ชุมชนวัดขั้นพื้นฐาน Basic Ecclesial Communities (BECs)

กลุ่มสตรี และกลุ่มอื่น ๆ ในวัดเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ครอบครัวที่อยู่ในภาวะวิกฤตได้

ค)3.โลกดิจิทัลกำลังทำให้ครอบครัวกลายเป็นเป้าหมายที่เข้าถึงได้ง่าย ดังนั้น พระศาสนจักรจำเป็นต้องคำนึงถึงสิ่งนี้ในขณะที่พยายามเสริมสร้างความเชื่อให้เข้มแข็งศรัทธาภายในครอบครัว

ง)4.คู่สมรสที่ต่างศาสนากันจำเป็นต้องได้รับการอภิบาลเป็นพิเศษ เพื่อให้ได้รับการชี้นำและเข้าร่วมในชีวิตของพระศาสนจักรพร้อมกับบุตรของพวกเขา

จ)5.จำเป็นต้องส่งเสริมคำสอนของพระศาสนจักรเกี่ยวกับการเป็นบิดามารดาที่มีความรับผิดชอบเป็นพิเศษ

ฉ)6.ต้องส่งเสริมการเป็นพี่เลี้ยงด้านความสัมพันธ์ข้ามรุ่น

ช)7.ครอบครัวต้องได้รับความช่วยเหลือเพื่อพัฒนาทักษะในการสร้างและกระชับความสัมพันธ์ ซึ่งสามารถทำได้ผ่านโครงการอบรมก่อนและหลังแต่งงาน

ซ)8.จำเป็นต้องมีการสนับสนุนและการดูแลสมาชิกที่เปราะบาง เช่น ชายหญิงโสด ชนกลุ่มน้อยทางเพศ ผู้สูงวัย ผู้ทุพพลภาพ ผู้ป่วย ผู้ที่มีความสามารถที่แตกต่าง (differently abled) บุคคลและครอบครัวที่อยู่ในภาวะวิกฤต

ดังนั้น เราจึงพยายามส่งเสริมครอบครัวที่ทุกคนอยู่ร่วมกันด้วยความรัก พ่อแม่ให้เวลาสำหรับตนเองและลูก ๆ เพื่อช่วยให้เติบโตและพัฒนาในฐานะมนุษย์และคริสตชน เป็นสังคมเคารพผู้อาวุโสและยึดถือวัฒนธรรมแห่งชีวิต ให้ผู้อพยพสามารถ

อยู่ร่วมกับชุมชนได้ ให้ผู้ลี้ภัยได้กลับไปอยู่กับครอบครัวของตน มุ่งสร้าง 'อารยธรรมแห่งความรัก' ซึ่งครอบครัวช่วยเหลือครอบครัวอื่น ผู้สูงวัยเป็นที่เลี้ยงให้คำปรึกษาแก่คู่สมรสที่อายุน้อยกว่า และชุมชนที่ปลอดภัย ซึ่งเด็กและเยาวชนสามารถเติบโตเป็นพลเมืองเป็นผู้ใหญ่ที่มีวุฒิภาวะ และเป็นศิษย์ธรรมทูตในที่สุด

ค. 3.เปิดบทบาทใหม่ในการเป็นผู้นำให้แก่ผู้หญิงในพระศาสนจักรเอเชีย (ข้อ 82-85) : ฤกษ์ฤกษ์สมัชชาใหญ่ 2015 (ข้อ 5,6,20,27,34,38)

คำถาม “เหตุใดจึงเป็นเรื่องยากที่จะได้สัมผัสความเสมอภาคทางเพศ ในพระศาสนจักรและสังคม? พระคาร์ดินัลสมณมนตรีตอบว่า: “ปัญหาของการก้าวเดินไปด้วยกันในฐานะชายและหญิงเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องศึกษาแบบที่ลึกยิ่งขึ้น ต้องกลับไปที่ความคิดพื้นฐานในพระคัมภีร์และถามตัวเองอย่างแน่ชัดว่า: การอยู่ในสภาพลักษณะและความละม้ายพระเจ้าหมายความว่าอย่างไร? ในพระเจ้านั้น ความเป็นหนึ่งเดียวกันและความหลากหลายไม่เคยเป็นปัญหา แต่สำหรับเราเป็นปัญหาใหญ่ตลอดประวัติศาสตร์ของเรา เราจึงจำเป็นต้องรื้อฟื้นแง่มุมนี้ในชีวิตของเรา”

หน้าที่ของเราคือการกู้คืนความรู้สึกของมนุษย์ ฉันแตกต่างจากคนอื่น แต่ฉันไม่สามารถเป็นคนที่มีสมบูรณ์ได้หากไม่มีคนอื่น ถ้าหากการเกิดต้องการมีความสัมพันธ์ ถ้าการเติบโตต้องการมีความสัมพันธ์ ความสัมพันธ์จะสามารถเป็นจริงในชีวิต

จิตได้อย่างไร? ด้วยเหตุนี้ เราจึงต้องสร้างและรื้อฟื้นความสัมพันธ์ชายและหญิงขึ้นมาใหม่

ในการประชุมใหญ่สามัญของ FABC 50 เรายืนยันสิ่งต่อไปนี้:

ก) 1. **การดูแลเอาใจใส่** เป็นส่วนสำคัญของเทววิทยาของคาทอลิกประวัติศาสตร์และพันธกิจของพระศาสนจักรในการประกาศข่าวดี ด้วยจิตตารมณ์เพื่อความดีส่วนรวม ให้ดูแลเอาใจใส่ผู้อื่น โดยเฉพาะกลุ่มเปราะบาง เช่น ผู้หญิงให้สิ่งที่ควรแก่พวกเขาด้วยความยุติธรรม การดูแลเอาใจใส่และความยุติธรรมสำหรับผู้หญิงในการก้าวไปข้างหน้าในพระศาสนจักร และเป็นคุณค่าที่พระศาสนจักรต้องส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง

ข) 2. **ตามแนวคิดของมิตรภาพทางสังคมและเมตตาธรรมทางการเมือง** (สมณสาสน์สังคม ‘เราทุกคนเป็นพี่น้องกัน’ Fratelli Tutti, ข้อ 88, 169) องค์กรของพระศาสนจักรควรให้การอภิบาลแรงงานสตรีที่มีรายได้น้อย แรงงานข้ามชาติที่ทำงานตามบ้าน กลุ่มชาติพันธุ์ที่เป็นคนส่วนน้อย สตรีที่ถูกละเมิดและสตรีที่เปราะบางอื่น ๆ

ค) 3. **ตามบทเพลงสรรเสริญของพระนางมารีย์** (Magnificat) (ลก 1: 46-55) ผู้หญิงควรได้รับการยืนยันว่าพวกเขาเป็นเป้าหมายและผู้ทำการปลดปล่อยให้เป็นอิสระ พวกเขาเป็นหลักของประวัติศาสตร์ และผู้นำการเปลี่ยนแปลง

ง) 4. **พระศาสนจักรควรใช้วิธีต่างๆ ในการยืนยันความเป็นหนึ่งเดียวกันกับสตรี** เสริมสร้างความเข้มแข็งแก่สตรี สนับสนุน

กลุ่มสตรีที่ช่วยเหลือตนเอง และรณรงค์สนับสนุนการเปลี่ยนแปลงทางสังคม หญิงและชายมีศักดิ์ศรีเท่าเทียม เราถูกสร้างตามภาพลักษณ์และละม้ายของพระเจ้า นอกจากนั้น สิ่งนี้ต้องแปลเป็นการมีส่วนร่วมและเท่าเทียมกันของสตรีและบุรุษในทุกมิติชีวิตของพระศาสนจักร รวมทั้งหน้าที่การผู้นำด้วย

พระศาสนจักรแห่งเอเชียจำเป็นต้องฟังประสบการณ์ของสตรี สตรีต้องรู้สึกว่าคุณอื่นได้ยินเสียงของพวกเธอและมีส่วนร่วมสนับสนุนต่อชีวิตของพระศาสนจักร เมื่อการปฏิบัติได้กลายเป็นแก่นสำคัญ ทำให้เทวศาสตร์เป็นจริงขึ้นมา ประสบการณ์ชีวิตของสตรีก็จะไม่ถูกละเว้น การต่อสู้ของสตรีเพื่อต่อต้านโครงสร้างที่กดขี่ เปิดช่องทางใหม่สำหรับการสร้างเทวศาสตร์ที่มีอยู่ในเอเชียขึ้นมาใหม่

ง. 4.ตอบสนองต่อประเด็นเรื่องเพศ (ข้อ 86-89) : กฤษฎีกาสมัชชาใหญ่ 2015 (ข้อ20,27)

สมเด็จพระสันตะปาปาฟรานซิส ทรงยืนยันว่าพระเจ้าทรงรักลูกทุกคนของพระองค์ตามที่พวกเขาเป็น และทรงวิพากษ์วิจารณ์กฎหมายที่ออกมาลงโทษการรักร่วมเพศเป็นความผิดทางอาญานั้นว่าไม่ยุติธรรม ในขณะที่ทรงเรียกร้องให้พระสังฆราชคาทอลิกต้อนรับผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ หรือ LGBTQI+ ควรต้อนรับทุกคนโดยไม่เลือกปฏิบัติให้เข้ามาในพระศาสนจักร พระองค์ทรงอ้างถึงคำสอนคาทอลิก ข้อ 2358 “จำนวนของชายและหญิงที่มีแนวโน้มรักร่วมเพศฝังลึกนั้นไม่อาจมองข้ามได้ ความโน้มเอียงที่ไม่เป็นไปตามระเบียบวัตถุประสงค่นี้

ถือเป็นการทดลองสำหรับพวกเขาส่วนใหญ่ พวกเขาต้องได้รับการยอมรับด้วยความเคารพ ความเห็นอกเห็นใจ และความละเอียดอ่อน พวกเขาถูกเรียกให้ทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าในชีวิตของตน ตามที่คริสตชนต้องรวมเป็นหนึ่งเดียวกันกับการอุทิศชีวิตเป็นเครื่องบูชาบนไม้กางเขนของพระเจ้า ด้วยความยากลำบากที่พวกเขาอาจประสบตามสภาพของตน”

จากข้อมูลของ The Human Dignity Trust มี 67 ประเทศทั่วโลกกำหนดให้กิจกรรมทางเพศโดยสมัครใจของเพศเดียวกันเป็นอาชญากรรม มี 11 ประเทศกำหนดโทษประหารชีวิตได้ ผู้เชี่ยวชาญกล่าวว่าแม้ในที่ที่กฎหมายไม่ได้บังคับใช้ แต่ก็มีส่วนทำให้เกิดการคุกคาม การตีตรา และการใช้ความรุนแรงต่อผู้ที่เป็น LGBTQI+ บางครั้ง คนที่มีรสนิยมทางเพศต่างกัันก็บ่นเรื่องการเลือกปฏิบัติที่แทนบูชาของพระเจ้า ศีลมหาสนิทซึ่งเป็นแหล่งที่มาและจุดสูงสุดของความเชื่อของคริสตชน (คำสอนคาทอลิกCCC1324) คือศีลศักดิ์สิทธิ์แห่งความรักที่ไม่มีเงื่อนไขของพระเจ้าในพระเยซูคริสต์ ที่ทรงประทานให้กับทุกคน ทั้งคนชอบธรรมและคนอธรรม เป็นพันธสัญญาใหม่ซึ่งเกิดขึ้นจริงโดยพระกายและพระโลหิตของพระคริสตเจ้า ศีลมหาสนิทเป็นพระกายที่แตกสลายสำหรับคนแตกสลาย ทรงมอบให้เราเป็นอาหารเพื่อที่เราจะสามารถปรับเปลี่ยนเป็นพระคริสต์ เข้ามาเป็นสมาชิกในพระกายของพระองค์ ซึ่งก็คือพระศาสนจักร ที่จริงแล้ว พระเจ้าเพียงผู้เดียวสามารถเยียวยารักษาความแตกสลายของเราและฟื้นฟูความสมบูรณ์ของเราได้

**จ. 5.ทำพันธกิจกับเยาวชน (ข้อ 90-95) : กฤษฎีกาสัมชชา
ใหญ่ 2015 (ข้อ 20,21,25,36,38)**

เยาวชนต้องการคำแนะนำ การสนับสนุนในการพัฒนาชีวิตของตน ให้เติบโตในการเดินทางความสัมพันธ์กับพระคริสตเจ้าในพระศาสนจักร และพร้อมรับใช้พระคริสต์ พันธกิจกับเยาวชนเพื่อเตรียมให้เป็นผู้ผู้นำในอนาคต ให้มีส่วนร่วมในการสร้างพระศาสนจักร เยาวชนต้องการพระศาสนจักรที่ต้อนรับพวกเขา ให้มีส่วนร่วม อดทนและให้อภัยเมื่อล้มเหลว ชี้นำในการเลือกชีวิต ช่วยให้เติบโตเป็นคริสตชนผู้ใหญ่ที่มีวุฒิภาวะและมีความรับผิดชอบ สมเด็จพระสันตะปาปาฟรานซิสตรัสว่า “พระศาสนจักรจะชักนำให้ทุกคนไม่ว่าจะเป็นพระสงฆ์ นักบวช และฆราวาส เข้าสู่ ‘ศิลปะแห่งการเดินเคียงข้าง’ ซึ่งสอนให้เราถอดรองเท้าของเราต่อหน้าพื้นที่ศักดิ์สิทธิ์ของผู้อื่น” (อพย 3:5) (‘ความชื่นชมยินดีในการประกาศข่าวดี’ EG, 169) ด้วยเหตุนี้พระศาสนจักรจึงพยายามเดินเคียงข้างเยาวชนตลอดเวลาและในทุกสถานการณ์

พระศาสนจักรจำต้องทบทวนโครงการ กิจกรรม การปฏิบัติพันธกิจกับเยาวชนเป็นระยะๆ ในทุกระดับ ทั้งระดับชุมชน วัด หมู่คณะ และสังฆมณฑล เพื่อให้แน่ใจว่าความต้องการของเยาวชนจะได้รับการตอบสนองและบูรณาการกับครอบครัว ชุมชน และพระศาสนจักร การประชุมใหญ่สามัญของ FABC 50 ระบุประเด็นสำคัญบางประการเกี่ยวกับพันธกิจเยาวชนดังนี้:

ก)1การอบรมด้านความเชื่อ:ทำให้ความเชื่อมีความเหมาะสม และมีความหมาย หากประสบการณ์และความเข้าใจความเชื่อแท้ เยาวชนเสียดียงที่จะเปราะบางต่อค่านิยมทางวัตถุของโลก รวมถึงคำสอนของนิกายหรือกลุ่มอื่น ๆ

ข)2.การแนะนำอาชีพ:การแนะนำด้านอาชีพจำเป็นต้องอยู่ในบริบทของการวินิจฉัยแยกแยะกระแสเรียกและวัตถุประสงค์ในชีวิตของแต่ละคน

ค)3.การให้การปรึกษา: เยาวชนอาศัยในโลกที่แตกต่างจากโลกที่พ่อแม่เติบโตอย่างชัดเจน พวกเขาต้องการคำปรึกษาเพื่อเชื่อมช่องว่างโลกที่แตกต่างกันนี้ ต้องการคำแนะนำจากมืออาชีพเพื่อช่วยบนเส้นทางไปสู่ผู้ใหญ่อันใหญ่

ง)4.การเข้าถึงและการมีส่วนร่วม: เยาวชนจำเป็นต้องรับผิดชอบที่จะเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างโลกและ สังคมที่พวกเขาต้องการอาศัยอยู่ พวกเขาจะต้องมีส่วนเกี่ยวข้องกับประเด็นของพลเมืองและการเมือง โดยเริ่มจากประเด็นปัญหาในละแวกบ้าน ใกล้เคียงและสังคมของตน

จำเป็นต้องมีผู้นำที่เป็นเหมือนพระคริสตเจ้าที่รับใช้ สมาชิก รุ่นเยาว์ของหมู่คณะ และช่วยให้พวกเขาบรรลุศักยภาพสูงสุด ให้เติบโตทางจิตวิญญาณเพื่อช่วยให้พวกเขาเป็นศิษย์ธรรมทูต ในบริบทของการดูแลเอาใจใส่เยาวชน จำเป็นในการคุ้มครองผู้เยาว์และผู้ใหญ่ที่เปราะบาง พ้นจากการล่วงละเมิดทางเพศต่อผู้เยาว์ ชนะ'วัฒนธรรมแห่งการเจียม' การละเมิดอำนาจหรือการใช้อำนาจในทางที่ผิด

อบรมคุณค่าการเคารพเด็กและให้เกียรติผู้ใหญ่เป็นคุณค่าโดดเด่นในครอบครัวชาวเอเชีย ร่วมกับเครือข่ายองค์กรพัฒนาเอกชน ภาคประชาสังคมเพื่อประโยชน์ของทุกคน พระศาสนจักรไม่ได้ดำรงเพื่อตัวเอง แต่รับใช้ทุกคนในเอเชีย ประกาศพระอาณาจักรของพระเจ้า ด้วยพระอาณาจักรของพระจิตเจ้า(พระธรรมนูญพระศาสนจักร LG, 5).

ฉ. 6. สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ (ข้อ 96-99) : กฤษฎีกาสมัชชาใหญ่ 2015 (ข้อ 39)

“การปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งที่สี่” ปัจจุบันมีผู้ใช้เทคโนโลยีออนไลน์ 2.2 พันล้านคนในเอเชีย การพัฒนาอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศและการปฏิวัติทางดิจิทัลส่งผลกระทบและเปลี่ยนแปลงชีวิตของเรา ด้วยเหตุนี้จึงมีความจำเป็นอย่างมากสำหรับคนรุ่นนี้ที่เป็น “ผู้อพยพทางดิจิทัล” ที่จะเข้าสู่โลกดิจิทัลเพื่อใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับพันธกิจของพระศาสนจักร การแพร่ไปทำให้อ่านาและประโยชน์ของเทคโนโลยีดิจิทัลมีมากขึ้น ช่วยให้วัดต่างๆ สามารถเข้าถึงผู้คนได้ แม้มีข้อจำกัดก็ตาม ช่วยใหวัดต่าง ๆ สามารถให้การดูแลด้านจิตวิญญาณ และการอบรมความเชื่อทางออนไลน์ได้

สื่อสังคมออนไลน์ผู้ที่เป็นเจ้าของเทคโนโลยีเป็นผู้ตั้งกฎสร้างรายได้จากการเป็นเจ้าของข้อมูลและมีอำนาจเหนือข้อมูลนั้น โดยการขับเคลื่อนด้วยโฆษณา ควบคุมการอนุญาตให้เผยแพร่ ผู้ปฏิบัติงานด้านสื่อคาทอลิกเรียกร้องให้ผู้นำพระศาสนจักรยอมรับว่าพวกเขาเป็นผู้ที่มีอิทธิพลในการเผยแพร่ข่าวสารที่

น่าสนใจ มีความจำเป็นที่จะประกาศข่าวดีทางดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพ การจัดตั้งแพลตฟอร์มสื่อสังคมออนไลน์ที่ปลอดภัยของพระศาสนจักรเอง และสร้างทีมสื่อสารทางสังคมในพระศาสนจักรท้องถิ่นอย่างมีกลยุทธ์ เราจึงขอแนะนำการสอนคำสอนเชิงสร้างสรรค์ที่ใช้พลังของเรื่องราว รูปภาพ และคำอุปมาอุปไมยซึ่งเชื่อมโยงพระวาจาของพระเจ้า กับชีวิตของผู้คนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น เป็นที่คาดว่าคนหนุ่มสาวที่เรียกว่า "พลเมืองดิจิทัล" นั้นจะเป็นผู้นำในพันธกิจนี้อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ข. 7. ส่งเสริมเศรษฐกิจบนพื้นฐานของการเจริญเติบโตที่รวมทุกคนในบริบทการพัฒนาเมืองและโลกาภิวัตน์

(ข้อ 100-103) : ฤกษ์ปฏิภาส มัชชาใหญ่ 2015 (ข้อ 14,20,22,23,26,35,37)

โลกาภิวัตน์กำลังบงการเศรษฐกิจโลกในปัจจุบัน “ขับเคลื่อนโดยระบบเศรษฐกิจเสรีนิยมใหม่ หรือมีการต่อสู้แย่งชิงอำนาจทางการเมืองเพื่อตัวเอง นำไปสู่การรวมศูนย์อำนาจทางเศรษฐกิจและการเมืองไว้ในมือคนไม่กี่คนและบริษัทข้ามชาติจำนวนน้อย เกิดการละเลยในการแก้ปัญหาทั่วโลกซึ่งเป็นภาระต่อประเทศ บริษัทขนาดเล็ก ชนพื้นเมือง คนจน ผู้เปราะบางที่อ่อนแอกว่า และสิ่งแวดล้อม การเพิ่มผลกำไรสูงสุด และการใช้อำนาจโดยบริษัทข้ามชาติ ซึ่งมักเกี่ยวข้องกับรัฐบาลใช้ประโยชน์จากการไม่มีกฎเกณฑ์และการควบคุมซึ่งนำตลาดเสรีทั่วโลก ... ความโลภในผล กำไรและการเติบโตอย่างไร้ขีดจำกัดเพิ่มความเหลื่อมล้ำในเอเชีย และนำไปสู่กระบวนการพัฒนาที่ไม่สมดุล”

ระบบเศรษฐกิจปัจจุบันไม่เอื้อต่อคนจน เป็นการคร่ำ
ชีวิตผู้คนนับล้าน ทุกวันนี้เราต้องพูดว่า "อย่า" ให้เกิดเศรษฐกิจที่
กีดกันและสร้างความเหลื่อมล้ำ ทุกวันนี้ทุกอย่างอยู่ภายใต้กฎ
แห่งการแข่งขันและการอยู่รอดของผู้ที่เหมาะสมที่สุด ผลที่
ตามมาคือ ผู้คนจำนวนมากพบว่าตนถูกกีดกันและถูกผลักออกไป
อยู่ชายขอบ: ไม่มีงานทำ ไร้โอกาส ไม่มีทางออกใดๆ เลย” (ความ
ชื่นชมยินดีในการประกาศข่าวดี’ EG 5) สมเด็จพระสันตะปาปาฟ
รานซิสตรัสว่า: “เศรษฐกิจต้องปรับเปลี่ยนและจะต้องปรับทันที
เราจำเป็นต้องเปลี่ยนจากระบบเศรษฐกิจแบบเสรีนิยมไปสู่ระบบ
เศรษฐกิจที่ประชาชนมีส่วนร่วม ไปสู่ระบบเศรษฐกิจชุมชน เราไม่
สามารถดำรงชีวิตอยู่ในระบบเศรษฐกิจที่มาจากแนวคิดเสรีนิยม
และยุคเรื่องปัญญาได้ และเราก็ไม่สามารถดำรงชีวิตอยู่ในระบบ
เศรษฐกิจที่มาจากลัทธิคอมมิวนิสต์ได้”

เนื่องจากการพัฒนาเมืองและโลกาภิวัตน์มีแนวโน้มไม่
อาจเปลี่ยนแปลงได้ จึงจำเป็นที่ผู้นำของพระศาสนจักรต้องได้รับ
ข้อมูลอย่างเพียงพอเกี่ยวกับแนวโน้มที่กำลังเกิดขึ้นในเอเชีย และ
เตรียมงานอภิบาลเพื่อเผชิญหน้ากับสถานการณ์ดังกล่าว
ประชากรคริสตชนในเมืองในเอเชีย จึงจำเป็นต้องได้รับการอบรม
และความเชื่อที่ลึกซึ้ง มีทักษะทางสังคมและวัฒนธรรมเพื่อเป็น
ชุมชนที่เป็นประจักษ์พยานแบบเกลือและแสงสว่างในการปฏิบัติ
พันธกิจในเมืองอย่างมีประสิทธิภาพ จุดหมายสัญลักษณ์คือกรุง
เยรูซาเล็มใหม่ เป็นบ้านที่สงบสุขและมีความยุติธรรมสำหรับคน

ยากจน มีความรอดสำหรับคนอ่อนน้อมถ่อมตน และการฟื้นฟูสิ่ง
สร้างตามที่พระเจ้าได้ทรงสัญญาไว้ (วิว 21-22) .

**ข. 8.การดูแลเอาใจใส่บ้านร่วมกันของเรา (ข้อ 104-109) :
กฤษฎีกาสัมชชาใหญ่ 2015 (ข้อ 28,35)**

ในฐานะสานุศิษย์ของพระเยซูคริสต์ผู้ทรงเป็นพระเจ้าที่
เสด็จลงมาบังเกิดเป็นมนุษย์ เราเป็นผู้ดูแลสิ่งสร้าง มิใช่เป็น
เจ้านาย ต้องรักษาบูรณภาพของบ้านร่วมกันของเรา เพื่อ
รับประกันอนาคตและศักดิ์ศรีของคนรุ่นต่อไปในอนาคต
สิ่งแวดล้อมมีไว้สำหรับคนแต่ละรุ่น เรามีความรับผิดชอบ
แนวทางที่เรามอบไว้ให้กับคนรุ่นต่อไปที่จะเกิดตามมา

เราต้องเรียนรู้จากธรรมชาติ รวมทั้งปรัชญาของชน
พื้นเมืองที่ถือว่าธรรมชาติเป็นระบบที่เชื่อมต่อกันอย่างบูรณาการ
เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตพวกเขา เราต้องเรียนรู้ว่าพวกเขาจะ
จัดการกับสิ่งสร้างอย่างยั่งยืนได้อย่างไร ทุกวันนี้ประเทศในเอเชีย
มีการปล่อยมลพิษในอัตราที่เพิ่มสูงสุดเป็นประวัติการณ์ เป็น
ตัวการหลักในการปล่อยก๊าซเรือนกระจก เราจำเป็นต้องปฏิบัติตาม
ข้อตกลงปารีสปี 2015 ที่รับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพ
ภูมิอากาศทั่วโลก (COP 21) ที่กรุงปารีสมีความก้าวหน้าในการ
บรรลุข้อตกลงครั้งประวัติศาสตร์เมื่อวันที่ 12 ธันวาคม พ.ศ.
2558 ข้อตกลงปารีสกำหนดเป้าหมายระยะยาวเพื่อเป็นแนวทาง
แก่ทุกประเทศดังนี้:

ก)1.จำกัดการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิโลกเฉลี่ยให้ต่ำกว่า 2 “Cจากระดับก่อนยุคพัฒนาอุตสาหกรรม และดำเนินความพยายามเพื่อจำกัดมิให้อุณหภูมิเพิ่มเกิน 1.5 “Cจากก่อนยุคพัฒนาอุตสาหกรรม โดยตระหนักว่าสิ่งนี้จะช่วยลดความเสี่ยงและผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้อย่างมาก

ข)2.เพิ่มความสามารถในการปรับตัวต่อผลกระทบด้านลบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ส่งเสริมความร่วมมือในการรับมือกับสภาพภูมิอากาศ การพัฒนาการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยไม่คุกคามต่อการผลิตอาหาร

ค)3.ให้การสนับสนุนด้านการเงินที่สอดคล้องกับแผนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และการพัฒนาความร่วมมือในการรับมือกับสภาพภูมิอากาศ ข้อตกลงนี้เป็นสนธิสัญญาระหว่างประเทศที่มีผลผูกพันทางกฎหมาย มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน 2016 ณ วันนี้มีรัฐภาคีจำนวน 194 รัฐ (193 รัฐและสหภาพยุโรป) ได้เข้าร่วมข้อตกลงปารีส

ปัจจุบันถ้าเราไม่สามารถจำกัดมิให้อุณหภูมิสูงเกิน 2.5 “C จะเกิดหายนะ โดยเฉพาะต่อผู้ยากไร้ในเอเชียและทั่วโลก จะต้องนำเงินขายเชื่อเพลิงฟอสซิลใช้เพื่อสร้างพลังงานหมุนเวียนให้มีการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ และพัฒนาเทคโนโลยีการแปลงพลังงานที่คุ้มค่ามากขึ้น การประชุมใหญ่สามัญ FABC 50 สนองตอบการเรียกร้องของสมเด็จพระสันตะปาปาให้มีการกลับใจด้านนิเวศ ให้อยู่ดีพฤติกรรมที่ไม่รับผิดชอบและไม่ยั่งยืนต่อระบบนิเวศ และวิถีชีวิตที่ใช้สิ่งของสิ้นเปลือง ปลุกจิตสำนึกด้าน

สิ่งแวดล้อมการบริหารจัดการเชิงรุกกับขยะ ปฏิเสธปุ๋ยเคมี สารเคมีอันตราย อุตสาหกรรมที่พึ่งพาถ่านหินและพลังงานจาก เชื้อเพลิงฟอสซิลอื่นๆ ส่งเสริมพลังงานสะอาดและยั่งยืนทั่วทั้ง เอเชียอย่างมีสติ เริ่มจากสถาบันในพระศาสนาจักร ร่วมกับชน พ้นเมืองทั่วเอเชีย ภาคประชาสังคม ตัวแทนรัฐบาล ฟันฟูป่าพื้นที่ ต้นน้ำ และแนวปะการัง ให้มีความหลากหลายทางชีวภาพ และ พื้นพระบดินิเวศ และชีวนิเวศ

สภาพระสังฆราชและสังฆมณฑลบางแห่ง ระวังการ ลงทุนใน 'พลังงานสกปรก' จัดทำแผนปฏิบัติการระดับสภา พระสังฆราชและสหพันธ์สภาพระสังฆราชแห่งเอเชียเอง ร่วมมือ กับกลุ่มศาสนา ประชาสังคมองค์กรรัฐบาลและเอกชนเพื่อ ดำเนินการตามเป้าหมาย เป้าหมายของข้อตกลงปารีสปี 2015 และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของสหประชาชาติ

ณ.9.เป็นผู้สร้างสะพาน เป็นสะพาน และเป็นเครื่องมือการ เสวนา และการคืนดีกันในเอเชีย (ข้อ 110-118) : กฤษฎีกา สมัชชาใหญ่ 2015 (ข้อ 29,30,31)

การเป็น “สะพานและผู้สร้างสะพาน” เป็น ภาพลักษณ์อธิบายพันธกิจของพระศาสนาจักรแห่งเอเชียและนำ ชาวดีแก่ประชาชนของเรา ความฝันของยาโคบเรื่องบันได ระหว่างสวรรค์และโลก(ปฐมก.28:10-19) สรุปเรื่องราวความ รอด พระเจ้าริเริ่มต่อต้านผลของบาป ความโน้มเอียงของ มนุษย์ที่จะเล่นบทเป็นพระเจ้า และตัดขาดความเชื่อมโยง ระหว่างเรากับพระเจ้าผู้สร้างซึ่งเป็นบ่อเกิดของชีวิตอย่างเยอหยิ่ง

บาปทำให้เราแปลกแยกจากพระเจ้าจากกันและกัน จากสิ่งสร้าง และจากตัวตนเราเอง เราได้ "ดิ้นรนต่อสู้กับพระเจ้า" อย่างต่อเนื่องเหมือนยาโคบ เราพยายามเอาชนะบาปโดยด้วยความช่วยเหลือจากพระเมตตาของพระเจ้า แม้เราเป็นคนบาป แต่เราก็ถูกเรียกให้ทำหน้าที่เป็น "สะพานข้ามแม่น้ำที่เชี่ยวกราก" ซึ่ง "ทูตสวรรค์สามารถขึ้นและลงได้" ให้พระเจ้ามาเดินร่วมกับมนุษย์ ความฝันของยาโคบบรรลุผลได้ในตัวของพระเยซูเจ้า บุตรพระเจ้าผู้เป็นสะพานอย่างแท้จริง (ยน 1:51) น. เปาโลกล่าวว่า “เพราะพระเจ้าทรงพอพระทัยให้ความบริบูรณ์ทั้งปวงอยู่ในพระคริสตเจ้า และให้สรรพสิ่งคืนดีกับพระเจ้าโดยทางพระองค์ พระคริสตเจ้าทรงโปรดให้ทุกสิ่งมีสันติด้วยพระโลหิตที่ทรงหลั่งบนไม้กางเขน ไม่ว่าผู้ที่อยู่บนโลกหรือในสวรรค์” (คส. 1:19-20).

เราประกาศว่าพระคริสต์ทรงเป็นสะพาน เป็น “หนทางความจริง และชีวิต” (ยน 14:6) การประชุมสหพันธสภา พระสังฆราช FABC ได้เสนอการเสวนา 3 ประการคือเรื่องศาสนา วัฒนธรรม และคนยากจน รวมถึงการเสวนากับเยาวชน สตรี รัฐบาลและกลุ่มประชาสังคม สิ่งสร้าง นักวิชาการ ผู้ประกอบการ และนักวิทยาศาสตร์ ผู้พิวโทย คนไร้บ้าน ผู้ไม่รู้หนังสือ ผู้อพยพ และผู้ลี้ภัย ชนพื้นเมือง เหยื่อการค้ามนุษย์ คนพิการ คนไม่มีเอกสารประจำตัว และกบฏ ตลอดจนผู้คนที่ดิ้นรนต่อสู้กับการเสพติดและปัญหาสุขภาพจิตอื่น ๆ

การเสวนาที่เน้นบทบาทของพระศาสนจักรในเอเชียในการสร้างสันติและศาสนบริการที่เอื้อให้เกิดการคืนดีกัน เราตระหนักว่าในการส่งเสริมสันติภาพนั้น การเสวนากับผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของความรุนแรงกับผู้ก่อความรุนแรงพระศาสนจักรนำทางศีลศักดิ์สิทธิ์แห่งการคืนดี4ประการ: นั่นคือการสารภาพบาป การสำนึกผิด การใช้โทษบาป และการอภัยบาป มีผลในการตอบสนองความต้องการของเราในการคืนดีกับพระเจ้าเป็นการส่วนตัว ความขัดแย้งส่วนตัว ครอบครัว ชุมชน และสังคมของเรา การคืนดีจากความอ่อนน้อมถ่อมตนที่จะยอมรับข้อบกพร่องและความล้มเหลวของเรา สำนึกผิดต่อความเสียหายและความเจ็บปวดที่เราก่อขึ้น? ตั้งใจที่จะแก้ไขและดำเนินการชดใช้อย่างเป็นรูปธรรม ทำให้ผู้ทุกคนเห็นว่าการให้อภัยเป็นความเข้มแข็งแทนที่จะเป็นความอ่อนแอ

เพื่อตอบสนองความท้าทายเก่าประการที่เราได้ระบุไว้ อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ต้องมีการการอบรม และการดำเนินการสร้างพระศาสนจักรที่ร่วมมือกัน **มีโครงการอบรมสำหรับทุกคน โดยเฉพาะฆราวาส** จากนั้น **พระสังฆราช พระสงฆ์และนักบวช จำเป็นจะต้องได้รับการฝึกฝน** ให้สามารถเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ฆราวาสดำเนินชีวิตตามพันธสัญญาแห่งศีลล้างบาป เป็น ‘พระศาสนจักรที่ฟื้นฟูใหม่’ ทำให้ทวีปเอเชียดีขึ้นสำหรับประชาชาติทั้งหมดในทวีป นี่คือการเสียงเรียกที่พระศาสนจักรในเอเชียรับรู้ได้ในขณะที่ทำงานเพื่อโลกที่ดีขึ้นในที่สุด

พระจิตเจ้าทรงเชื่อเชิญให้พระศาสนจักรในเอเชียฟื้นฟูความเป็นสงฆ์ศาสนบริการ น.ออกัสตินกล่าวว่า “สำหรับท่านข้าพเจ้าเป็นพระสังฆราช กับท่านข้าพเจ้าเป็นคริสตชน” เป็นเพื่อนคริสตชนกับพวกเขา มีศักดิ์ศรีเท่าเทียมกันในฐานะสมาชิกร่วมกันในพระกายของพระคริสต์ สังกายนาวาติกันที่สองระบุข้อเท็จจริงว่า “พวกเขาไม่สามารถเป็นศาสนบริการของพระคริสต์ได้เว้นแต่พวกเขาจะเป็นประจักษ์พยาน และเป็นผู้นำเสนอชีวิตอื่นที่ไม่ใช่ชีวิตทางโลก แต่พวกเขาไม่สามารถรับใช้มนุษย์ได้หากพวกเขาเป็นคนแปลกหน้าต่อชีวิตและสภาพของมนุษย์ (1คร 10:33) ศาสนบริการ ห้ามมิให้พวกเขาทำตามโลกนี้ (ยน3:8) แต่ในขณะเดียวกันก็ต้องการให้พวกเขาอยู่ในโลกนี้ท่ามกลางมนุษย์” (PO, 3)

การประชุมใหญ่สามัญ FABC 50 ย้ำอีกครั้งให้ปฏิรูปโครงการอบรมและสำหรับศาสนบริการศิลาบวชให้ส่งเสริมพระศาสนจักรที่มีส่วนร่วมมากขึ้น ให้อำนาจฆราวาสมีบทบาทของผู้นำด้วย เพื่อให้ทำได้ เราต้องเข้าร่วมการอบรมสามเณรพระสงฆ์ นักบวช และพระสังฆราชอย่างต่อเนื่อง เราจำเป็นต้องคิดโครงการและโครงสร้างการการอบรมที่เข้ากับบริบทในวัฒนธรรมและโลกทัศน์เฉพาะของเราในประเทศต่างๆของเอเชีย ผู้บวชต้องเรียนรู้ที่จะแบ่งบทบาทการเป็นผู้นำให้กับฆราวาสและผู้อุทิศตนถวายตัวผ่านพันธกิจต่างๆ ที่เราทุกคนได้รับเรียกให้เข้ามาอยู่ในพระกายของพระคริสต์ ตามแบบฉบับพระเยซูเจ้า

ที่บอกบรรดาศิษย์ในงานเลี้ยงอาหารมื้อสุดท้ายว่า “เราอยู่ในหมู่พวกท่านเหมือนเป็นผู้รับใช้จริงๆ ” (ลก.22:27)

การมีส่วนร่วมของฆราวาส รวมผู้หญิง ในการอบรมความเป็นมนุษย์ จิตวิญญาณ การอภิบาล และสติปัญญา การเป็นที้อย่างใกล้ชิดด้วยการเป็นแบบอย่างที่ดี การเข้าไปใช้ชีวิตคลุกคลีในสถานการณ์ชีวิตของคนยากจนโดยมีแนวทางสำหรับผู้สมัครบวช การสัมผัสวิถีชุมชนวัดและชุมชนมนุษย์ และการมีส่วนร่วมในศาสนสัมพันธ์ คริสตสัมพันธ์ การเสวนาทางวัฒนธรรม จะช่วยสร้าง “นายชุมพาบาลที่มีกลิ่นแกะ” เรายังจะต้องชี้ถึงความจำเป็นเป็นพิเศษที่จะรวมคำสอนของสหพันธ์สภาพระสังฆราชแห่งเอเชีย และธรรมประเพณีไว้ในหลักสูตรวิชาการด้วย

ภาคที่สี่: มอบของขวัญของเรา (ข้อ 119-137) : ทัศนศึกษาสมัชชาใหญ่ 2015 (ข้อ 5,7,11,23,34,36.39)

วัฒนธรรมเอเชียและจิตวิญญาณ

“เมื่อพวกเขาเข้าไปในบ้าน พบพระกุมารกับพระนางมารีย์พระมารดา จึงคุกเข่าลงนมัสการพระองค์ แล้วเปิดหีบสมบัติ นำทองคำ กำยาน และมดยอบ ออกมาถวายพระองค์” (มธ 2:11) บรรดาโหราจารย์ ยอมให้ดวงดาวนำทางไปยังบ้านอันต่ำต้อยในเบธเลเฮม ผู้มาเยือนหยุดและถอดรองเท้าออกเพื่อแสดงความเคารพ 'ครอบครัว' คือการสร้างพื้นที่ศักดิ์สิทธิ์ร่วมกัน เพื่อพบผู้ศักดิ์สิทธิ์ในบ้านที่พระเจ้าทรงประทับอยู่ท่ามกลางเรามีทารกที่เปราะบางอาศัยอยู่ ซึ่งต้องการการดูแลเอาใจใส่และ

ความรักจากบ้านและครอบครัว การนมัสการพระเจ้าในเด็กเล็ก ๆ พระองค์คือพระเจ้าที่กลายเป็นมนุษย์เพื่อให้มนุษย์ชาติสามารถกลายเป็นพระเจ้า พระองค์ทรงมอบตัวเองเป็นของขวัญอันศักดิ์สิทธิ์ (sacerdos) เพื่อช่วยให้เรารับรู้ชีวิตของเราเองคือของขวัญและถวายแด่พระเจ้า ผู้ทรงเป็นบ่อเกิดของของขวัญทั้งหมดเพื่อความรอดของโลก

เช่นเดียวกับบรรดาโหราจารย์ พวกเราชาวเอเชียให้ความสำคัญกับความนับถืออย่างเจียม ๆ และแสวงหาความสันโดษเพื่อการใคร่ครวญ ในวัด อาศรม และพื้นที่ศักดิ์สิทธิ์ของเรา สิ่งสำคัญที่ต้องสังเกตคือความเป็นกษัตริย์ของพระเยซูเจ้าถูกเปิดเผยในความยากจนของรางหญ้า พลังแห่งการกอบกู้ของผู้ที่อาศัยอยู่ในความยากจน สมเด็จพระสันตะปาปาฟรานซิสในสมณสาสน์ ‘เราทุกคนเป็นพี่น้องกัน’ (Fratelli Tutti) กล่าวว่า “เราจำเป็นต้องพัฒนาการรับรู้ว่า ทุกวันนี้เราทุกคนได้รับความรอดด้วยกัน หรือไม่มีก็ไม่มีใครได้รับความรอด ความยากจน ความเสื่อมโทรม และความทุกข์ทรมานในบางส่วนของโลก เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ที่เจียมกันสำหรับปัญหาที่สุุดท้ายจะส่งผลกระทบต่อทั้งโลก” เราเชื่อว่า “เราแต่ละคน สามารถเรียนรู้บางสิ่งบางอย่างจากผู้อื่นได้ ไม่มีใครที่ไร้ประโยชน์และไม่มีใครที่ไม่สำคัญ”

การอ่าน ‘สัญญาแห่งกาลเวลา’ ในแบบที่โหราจารย์ในอดีตอ่าน นั่นคือการอ่านตำแหน่งของดวงดาว ‘สัญญา’ ในธรรมชาติ ในใบหน้าของผู้คนที่เราพบ และในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชุมชนของเราและโลกรอบ ๆ วัฒนธรรมเอเชียของเราทำให้เรา

ไวต่อการประทับอยู่ของสิ่งศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า ผู้ทรงริเริ่มที่จะสื่อสารกับเรา เชื่อเชิญให้เราตอบสนองด้วยความเชื่อและความรักเสมอ และนำเราไปสู่ความบริบูรณ์ของชีวิต

พระศาสนจักรในเอเชียมีอะไรมากมายที่จะเรียนรู้ได้จากความโน้มเอียงทางวัฒนธรรมที่แข็งแกร่งต่อผู้แบบสันตวิธีของบรรพบุรุษของเรา ได้พัฒนาศิลปะการป้องกันตัว ซึ่งไม่ทำร้าย หรือฆ่าผู้กระทำความผิด แต่เพื่อควบคุมการเคลื่อนไหวของเขา ไม่จู่โจม สกัดกั้นการโจมตีจนกว่าเขาจะตกอยู่ใต้ความกดดันของตนเอง มีหลักการเดียวกัน เมื่อประชาชนร่วมลุกขึ้นต่อต้านความอยุติธรรม ด้วยวิธีที่ไม่ใช้ความรุนแรง ชาวอินเดียนเรียก “สัตยาเคราะห์” ของมหาตมะ คานธี หรือ “พลังประชาชน” ของชาวฟิลิปปินส์ที่ยุติเผด็จการในฟิลิปปินส์

การเลือกที่จะเห็นมนุษย์ทุกคนเป็นเพื่อนร่วมทุกข์ด้วยกัน ได้ช่วยนำเราไปสู่เส้นทางสันติภาพและการคืนดีของเอเชีย เราก็ก่อตั้งเพื่อความยุติธรรมโดยไม่ใช้ความรุนแรง มีจิตวิญญาณแห่งการเยียวยาที่เหยื่อของความอยุติธรรมและความรุนแรงต้องการเสมอ เพื่อที่จะขจัดวงจรอุบาทว์แห่งความรุนแรง เชื่อว่าการให้อภัยเป็นความเข้มแข็ง ไม่อ่อนแอ ดังนั้นอานุภาพของไม้กางเขนของพระคริสต์ในฐานะศีลศักดิ์สิทธิ์แห่งความรักที่ไม่มีเงื่อนไขของพระเจ้า จึงสะท้อนลึกกลงไปในจิตวิญญาณของชาวเอเชีย นักบุญเปาโลกล่าวว่า คุณธรรมที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือความรักที่ไม่มีเงื่อนไข (1คร 13:13) นี่เป็นข่าวดีจริง ๆ ที่พระศาสนจักรในเอเชียประกาศ

งานอภิบาลของ FABC ตั้งแต่เริ่มต้นคือ การเสวนาหลาย ๆ รูปแบบที่เรียกว่าการเสวนากับสามฝ่าย คือกับประเพณีทางศาสนา วัฒนธรรมของเพื่อนบ้าน และกับคนจน ในแง่ของการก้าวเดินไปด้วยกันนั้น บนหลักการพื้นฐานของคริสตศาสนาที่ว่า มนุษย์ทุกคนซึ่งถูกสร้างขึ้นตามภาพลักษณ์และความละม้ายพระเจ้า (ปฐม. 1:26-27) เป็นคนดีโดยธรรมชาติ แม้ว่าภาพลักษณ์นั้นจะได้รับความเสียหายและถูกบดบังด้วยบาปก็ตาม

พระจักรท้องถิ่นบางแห่งในเอเชียพูดถึงความจำเป็นในการนำเสนอพระเยซูเจ้าด้วย “โฉมหน้าแบบเอเชีย” เพราะพวกเขาเป็นส่วนหนึ่งที่ได้รับความเชื่อของคริสตศาสนาผ่านการประกาศข่าวดีของธรรมทูตชาวยุโรป เชื่อมโยงกับอดีตอาณานิคม ที่จริงคริสตศาสนากำเนินบนผืนดินของเอเชียก่อน มีวัฒนธรรมของชาวเซมิติกมาก่อนวัฒนธรรมกรีก-โรมัน นักบุญเปาโลประกาศข่าวดีใน “เอเชียไมเนอร์” หนังสือวิวรรณ์กล่าวถึง “พระศาสนจักรทั้งเจ็ดแห่งเอเชีย” (ว. 1:3) ในทางประวัติศาสตร์ความเชื่อของคริสตศาสนามาถึงหลายประเทศในเอเชียในรูปแบบเอเชียดั้งเดิมในช่วงสหัสวรรษแรก เช่น พิธีกรรมแบบตะวันออกของพระศาสนจักรซีโร-มาลาบาร์ (Syro -Malabar) และ ซีโร-มาลังคารา (Syro-Malankara) ที่มีรากซึ่งสืบเชื้อสายมาจากกิจกรรมธรรมทูตรุ่นแรกสุด ที่มาถึงอินเดียผ่านอัครสาวกนักบุญโทมัส

ในส่วนอื่น ๆ ของเอเชียส่วนใหญ่ งานแพร่ธรรมของคริสตศาสนาที่มีธรรมทูตจากยุโรปเป็นตัวกลาง แสดงออกทางคริสตศาสนาแบบตะวันตกปรากฏชัดในศิลปะทางศาสนา

สถาปัตยกรรม และการแสดงออกทางพิธีกรรม การแสดงออกถึง คริสตศาสนาแบบเอเชีย ทำให้พระศาสนจักรในเอเชียแต่เป็นหนึ่ง เดียวกับโรม สันคายนาวาทิกันที่สองจะสนับสนุนการผสมผสาน พิธีกรรมให้เข้ากับวัฒนธรรม และภาษาท้องถิ่นของเอเชียอย่าง ชัดแจ้งเพื่อการแสดงออกและการปฏิบัติความเชื่อของคริสตชน ในประเทศต่าง ๆ ของเอเชีย และส่งเสริมเทววิทยาที่อยู่บน บริบทในพื้นที่มากขึ้น และสอดคล้องความรู้สึกทางความเชื่อ (sensus fidelium) ของคริสตชนส่วนใหญ่ด้วย

ภาคที่ห้า: เดินบนเส้นทางใหม่ (138-162)

กลับไปบนเส้นทางอื่น

เมื่อบรรดาโหราจารย์มาที่กรุงเยรูซาเล็มถามว่า “กษัตริย์ชาวอียิปต์ที่เพิ่งประสูติอยู่ที่ใด? พวกเราได้เห็นดาวประจำ พระองค์ขึ้น จึงพร้อมใจกันมาเพื่อนมัสการพระองค์” (มธ 2:2). พวกเขาเดินตามการนำทางจากสวรรค์ คือดวงดาว ขณะเดียวกัน ก็ปฏิบัติตามคำแนะนำของมนุษย์: เพื่อพบคนที่พวกเขากำลังมอง หา เมื่อพบพระองค์แล้ว พวกเขาก็หมอบลงต่อหน้าพระกุมารผู้ ทรงเป็นกษัตริย์ ถวายสมบัติแก่พระองค์ จากนั้นพวกเขาก็กลับไป ยังบ้านเมืองของตนโดยทางอื่น(มธ 2:9) บรรดาพระสังฆราชแห่ง เอเชียมาประชุมใหญ่สามัญ FABC 50 เราแสวงหาการนำทาง จากพระเจ้าด้วยการอธิษฐานภาวนาและการไตร่ตรองและขอ คำแนะนำทางจากมนุษย์ในฐานะ 'ผู้เชี่ยวชาญ' ในสาขาต่าง ๆ เราย่วมกันดูความเป็นจริงของเอเชียและวินิจฉัยแยกแยะสิ่งที่

พระจิตเจ้าทรงตรัสกับเรา เราถวายทรัพย์สินสมบัติที่เราค้นพบให้ พระเยซูเจ้า ดังนั้น ในขณะนี้ เราพร้อมที่จะกลับไปสั่งสมมรดกของเราโดย "ทางอื่น" คือทางใหม่ที่ FABC 50 เสนอ5 ทางที่เรา ต้องการเดินหลังการประชุมใหญ่ FABC 50

ก. 1.จากการแสดงออกแบบต่างแดน ไปสู่การประกาศ พระวรสารที่มีการเข้าสู่วัฒนธรรม

พระคริสต์พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงเสด็จลงมาบังเกิดเป็น มนุษย์เป็นคนเอเชีย พันธกิจแรกคือการไปยังประเทศต่างๆ ใน 'เอเชียไมเนอร์' ต่อมาช่วงกลางสหัสวรรษที่สองมีการเชื่อมโยงกับ ภูมิรัฐศาสตร์ของยุโรป คริสตศาสนาจึงมาพร้อมกับเครื่องแต่ง กายแบบยุโรป ธรรมทูตถูกส่งมาตามคำสั่งของคณะนักบวชที่รับ พระบรมราชูปถัมภ์ของมหาอำนาจต่างประเทศ ธรรมทูตหลาย คนที่เลือกใช้เส้นทางที่ต่างออกไป ในศตวรรษที่ 16-17 ได้แก่ ธรรมทูตคณะเยซุอิตชาวอิตาลี อะเลสซานโดร วาสิญาโน และมัต เตโอ ริชชี (Alessandro Valignano และ Matteo Ricci) ผู้นำ คริสตศาสนาเข้าสู่ญี่ปุ่นและจีน โรแบร์โต เดอ โนบิลี (Roberto de Nobili) ในภาคใต้ของอินเดีย พวกเขาเรียนรู้ภาษาท้องถิ่น เพื่อสื่อสารความเชื่อ พวกเขาถึงวัฒนธรรมและความเชื่อใน ท้องถิ่นอย่างจริงจัง เพื่อเรียนรู้ โดยตีความค่ากับโลกทัศน์ของ ประเทศที่ตนมาเยือน พวกเขาปล่อยให้พระวรสารหยั่งรากบน ดินของวัฒนธรรมเอเชีย

แนวทางของธรรมทูตในการปรับตัวเข้ากับชนมธรรม เนียมท้องถิ่น ได้รับการสนับสนุนจากกรุงโรมตั้งแต่เริ่มต้น แต่

นักบวชคณะอื่นที่เริ่มต้นงานธรรมทูตในประเทศจีนช่วงศตวรรษที่ 17 มีปฏิกริยารุนแรงต่อการผสานวัฒนธรรมและการปรับตัวนี้ นำสู่ความขัดแย้ง “การโต้แย้งเรื่องพิธีกรรมจีน” สมเด็จพระสันตะปาปาเคลมองค์ที่ 11 ปี 1704 จึงออกสมณกฤษฎีกา *Cum Deus Optimus* ประณามพิธีกรรมของบรรพบุรุษชาวจีนเหล่านี้ ห้ามไม่ให้คริสตชนชาวจีนปฏิบัติ ผลที่ร้ายแรงที่ตามมาคือ ทำให้จักรพรรดิที่เดิมเป็นผู้เห็นอกเห็นใจ ต้องเปลี่ยนไปเป็นข้าตรงข้าม ถึงกับออกคำสั่งจักรพรรดิห้ามนับถือศาสนาคริสต์ ในที่สุด เมื่อปี 1939 สมเด็จพระสันตะปาปาปิโอ ที่ 12 ผ่านทางสมณกระทรวงเผยแผ่ความเชื่อ ก็ได้ออกสมณกฤษฎีกา *Plane Compertum* ยึดถือแนวสอดคล้องกับแนวธรรมทูตของวาติกันและริชชีที่ ผสานวัฒนธรรมและมีการเสวนาในทางบวกมากขึ้น สมเด็จพระสันตะปาปาฟรานซิสกล่าวว่า ริชชีเป็น "ผู้พบปะ ผู้ที่ก้าวข้าม ความเป็นชาวต่างชาติและกลายเป็นพลเมืองของโลก"

การประชุมใหญ่สามัญ FABC 50 เราารู้สึกว่าพระศาสนจักรต้องหันกลับไปสู่การประกาศข่าวดีที่ ผสานวัฒนธรรมมาจาก เทววิทยาว่าด้วยธรรมล้ำลึกของการเสด็จลงมาบังเกิดเป็นมนุษย์ และปาaska ในพระคริสต์พระเจ้าทรงช่วยมนุษยชาติให้รอดด้วยการโอรับความเป็นมนุษย์ของเรา และรับเอาร่างหรือเนื้อหนังมนุษย์ โดยการเสด็จลงมาบังเกิดเป็นมนุษย์ นักบุญเปาโลเรียกสิ่งนี้ว่า ‘การมารับสภาพมนุษย์’ (KENOSIS) “พระองค์ทรงสละพระองค์จนหมดสิ้น ทรงรับสภาพดุจทาส เป็นมนุษย์ดุจเรา ทรงแสดงพระองค์ในธรรมชาติมนุษย์ ทรงถ่อมพระองค์จนถึงกับ

ยอมรับแม้ความตาย เป็นความตายบนกางเขน” (ฟป 2:7-8) ธรรมล้ำลึกของการเสด็จลงมาบังเกิดเป็นมนุษย์ยังคงดำเนินต่อไป กับพระศาสนจักร พระจิตเจ้ายังคงรับเอาเนื้อหนังอยู่ในชุมชน ของสานุศิษย์ที่เป็นพระศาสนจักรซึ่งเป็นพระกายของพระคริสต์ การประกาศข่าวดีที่เกิดขึ้นในบริบทของความหลากหลายทาง วัฒนธรรมเสมอ

ในขณะที่เราเข้าใจดีว่าการผสมผสานวัฒนธรรมเป็นส่วน สำคัญจริงๆ ของการเสวนาระหว่างความเชื่อและวัฒนธรรม การ พบกันระหว่างวัฒนธรรมก่อให้เกิดพลวัตประเภทหนึ่งที่เป็น คุณประโยชน์ร่วมกันต่อกันทั้งสองฝ่าย และสิ่งนี้เปิดเราสู่สิ่ง ที่เราอาจเรียกว่าการข้ามวัฒนธรรม (transculturation) กล่าวคือ การค้นพบคุณค่าร่วมที่ช่วยให้เราก้าวข้ามวัฒนธรรม และแม้แต่นำไปสู่การเติบโตและการทำให้วัฒนธรรมบริสุทธิ์ ด้วย

ข. 2. จากวิถีชุมชนวัด (BECs) สู่วิถีชุมชนมนุษย์ขั้นพื้นฐาน (Basic Human Communities-BHCs)

การประชุมใหญ่สามัญ FABC 50 ที่กรุงเทพฯ ด้วยความ ใฝ่ฝันถึงพระศาสนจักรที่ก้าวเดินไปด้วยกันที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง ใน 3 ด้านคือ 1.ความเป็นหนึ่งเดียวกัน 2.การมีส่วนร่วม 3.พันธกิจ การปรับวิถีชุมชนวัดเป็นการฟื้นฟูใหม่ในสังคม การก้าวเดินไป ด้วยกัน (Synodality) ร่วมเดินทางเคียงข้างไปด้วยกันด้วยความ ร่าเริง ไม่ยึดติดกับตนเองหรือ "วัด" ของตน สร้างชุมชนคริสตชน ในแบบที่จะนำไปสู่วิถีชุมชนพื้นฐานของมนุษย์ ให้สัตบุรุษไม่เพียง

รับใช้พระศาสนจักรเท่านั้น แต่รับใช้สังคมโดยรวม ฆราวาสควรใช้ทรัพยากรทางความเชื่อช่วยจัดการความขัดแย้งทุกระดับ มีส่วนร่วมเชิงรุกการเมืองเพื่อความดีส่วนรวม ทำงานเพื่อสันติภาพ และการคืนดีบนพื้นฐานความยุติธรรม และการเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ซึ่งกันและกัน

ค. 3. จากการเสวนาสู่การก้าวเดินไปด้วยกัน

ในช่วงห้าทศวรรษที่ผ่านมา FABC ได้ดำเนินการตาม 3 แนวทางของการเสวนาคือกับวัฒนธรรม ศาสนาและคนยากจนอย่างต่อเนื่อง แนวทางการเสวนาในปัจจุบันมีการแสดงออกอย่างสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ในการก้าวเดินไปด้วยกันแสดงออกถึงจิตวิญญาณแห่งความเป็นหนึ่งเดียว สิ่งที่ทำให้เรารู้สึกสบายใจกับการก้าวเดินไปด้วยกันก็คือ การเสวนา การรับฟังและการวินิจฉัยแยกแยะ เป็นองค์ประกอบกับการก้าวเดินไปด้วยกัน มีวัตถุประสงค์เพื่อก้าวข้ามความเป็นอื่นของคู่เสวนา เพื่อให้ทุกคนกลายเป็นเพื่อนบ้านและเป็นหุ้นส่วนในความเป็นหนึ่งเดียวกับการมีส่วนร่วม และพันธกิจ

ตลอดการประชุมใหญ่สามัญ FABC 50 นี้ เราพยายามค้นหาเส้นทางใหม่เหมือนที่บรรดาโหราจารย์ทำ น.เปโตรทำในสังคายนาครั้งที่เยรูซาเล็ม(กจ15) ในขณะที่เราร่วมกันวินิจฉัยแยกแยะความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในเอเชีย โดยอาศัยไฟใหม่ที่สมเด็จพระสันตะปาปาฟรานซิสได้จุดขึ้นในพระศาสนจักร โดยการไตร่ตรองเอกสารต่างๆ ของสมเด็จพระสันตะปาปา เช่น ‘ความชื่นชมยินดีในการประกาศข่าวดี’ (Evangelii Gaudium),

‘ขอสรรเสริญองค์พระเจ้า’ (Laudato Si), ‘ความยินดีในความรัก’ (Amoris Laetitia), ‘เราทุกคนเป็นพี่น้องกัน’ (Fratelli Tutti) ตลอดจนสมณธรรมนุญ ‘จงประกาศข่าวดี’ (Praedicate Evangelium) ว่าด้วยโรมันคูเรียและการรับใช้พระศาสนจักรในโลก เราทบทวนคำสอนเหล่านี้อย่างจริงจัง ได้ยืนยันคำสอนของสังคายนาวาติกันที่สองอีกครั้ง และท้าทายพระศาสนจักรสากลให้ "กลับคืนสู่ต้นกำเนิดของตน" ขณะเดียวกันก็ตอบสนองต่อ "สัญญาณแห่งกาลเวลา" การปรับให้ทันสมัย (aggiornamento)

ผลที่เป็นรูปธรรมที่สุดของสังคายนาวาติกันที่ 2 คือสังฆสภาแห่งพระสังฆราช ให้มี'การก้าวเดินไปด้วยกัน' อย่างจริงจัง โดยขยายออกสองทาง ทั้งภายในและภายนอก ภายในพระศาสนจักรคือในหมู่คาทอลิกรับศีลล้างบาป ผู้อุทิศตนถวายตัว ผู้รับศีลบวช และฆราวาส ผู้หญิงและเยาวชน ภายนอกพระศาสนจักรคือเพื่อนคริสตชน เพื่อนร่วมความเชื่อ เพื่อนมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนยากจน และเพื่อนมนุษย์ทั้งหมดในบ้านร่วมกันของเรา

ง. 4.จากการประกาศสู่การเล่าเรื่อง

ในปาเลสไตน์ในศตวรรษแรกพระเยซูเจ้าประกาศข่าวดีเรื่องการขึ้นครองราชย์ของพระเจ้า พระองค์ทรงเชื่อเชิญให้ผู้คนค้นพบศักดิ์ศรีและความสูงส่งของความเป็นมนุษย์ชาติของเรา เพื่อให้การครองราชย์ของพระเจ้าเป็นจริงขึ้นท่ามกลางพวกเรา พระเยซูเจ้าทรงใช้สื่อทุกอย่างที่มี เพื่อประกาศข่าวดีของพระองค์ บนแท่นศาลาธรรม บนเรือริมฝั่งทะเลสาบ นั่งร่วมโต๊ะ

บนถนน บนไหล่เขา ใต้ต้นไม้ ได้ทุกที่ ผ่านบทสนทนาง่าย ๆ
วิธีการของพระองค์ยังคงเป็นวิธีที่ได้ผลที่สุดในวันนี้และยุคนี้ คือ
การเล่าเรื่อง คนทั่วโลกรักเรื่องราวดี ๆ ที่ดึงดูดใจ หัวข้อของ
'การสัมมนาพันธกิจเอเชีย' (Asian Mission Congress) ที่
เชียงใหม่ในปี 2549/2006 คือ “การเล่าเรื่องของพระเยซู
เจ้า...”

จ. 5.จากเส้นทางที่แตกไปสู่การอภิบาลที่มีความสำคัญใหม่

การประชุมใหญ่สามัญ FABC 50 พวกเราบรรดา
พระสังฆราชได้ตัดสินใจอย่างเป็นรูปธรรม ที่จะเปลี่ยนแนวทาง
จากเดิมไปสู่ลำดับความสำคัญใหม่ ดังนี้: ทำงานเพื่อฟื้นฟูพันธกิจ
ของเราใหม่ในพระศาสนจักรท้องถิ่นทั้งหมดในเอเชีย ไปสู่พันธ
กิจโดยการหล่อเลี้ยงชุมชนของเราในพลวัตของการเป็นหนึ่ง
เดียวกันและการมีส่วนร่วม เปลี่ยนสัตบุรุษจากคิดถึงแต่ตัวเอง
ไปสู่การดำเนินชีวิตตามกระแสเรียกเป็น “เกลือองแผ่นดินโลก”
และ “แสงสว่างส่องโลก” อย่างแท้จริงแบ่งปันความชื่นชมยินดี
ในข่าวดีของพระคริสตเจ้าให้แก่โลกที่รอคอยการฟื้นฟูใหม่ และ
ได้รับการสร้างใหม่ตามแผนการของพระเจ้า เปลี่ยนพันธกิจ
พระศาสนจักรรับใช้โลก เป็นส่วนหนึ่งของพระศาสนจักรที่เป็น
ผู้รับใช้

เปลี่ยนแปลงวัดของเราจากการรักษาไว้ไปสู่พันธกิจ ส่งเสริมวิถีชุมชนวัดชั้นพื้นฐานที่สร้างชุมชนมนุษย์ชั้นพื้นฐาน ทำให้พระศาสนจักรท้องถิ่นเป็นพื้นที่ปลอดภัยสำหรับเด็กและผู้ใหญ่ที่เปราะบาง ป้องกันการละเมิดในทุกรูปแบบ ยินดีต้อนรับคนยากจน ผู้อพยพ ผู้เดินทางและผู้พลัดถิ่น มีบรรยากาศที่เปิดกว้าง คำนึงถึงเพศสภาพ และการมีส่วนร่วมตลอดเวลา

มีการกลับใจด้านการอภิบาลและระบบนิเวศอย่างต่อเนื่อง เมื่อต้องเผชิญกับเหตุฉุกเฉินด้านสภาพภูมิอากาศในปัจจุบัน “ทั้งเสียงร้องไห้ของแผ่นดินโลกและเสียงร่ำไห้ของคนยากไร้” เป็นพันธมิตรกับหน่วยงานที่มุ่งมั่นจะลดคาร์บอน ปฏิเสธการใช้พลังงานสกปรก และส่งเสริมพลังงานสะอาด และพลังงานหมุนเวียน มีจิตวิญญาณของการเสวนาคริสต์สัมพันธ์ และศาสนสัมพันธ์ ปกป้องโลกซึ่งเป็นบ้านร่วมกันของเรา เรียกร้องให้สถาบันทั้งหมดของเราถอนการลงทุนในอุตสาหกรรมที่ทำลายสิ่งแวดล้อม

เราจะทำหน้าที่เป็นสะพานเชื่อมและผู้สร้างสะพานทำงานเพื่อการคืนดีท่ามกลางความขัดแย้ง ส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีอย่างมีสติ ร่วมสร้างสังคมที่คำนึงถึงสวัสดิการของผู้ด้อยโอกาส เด็กและคนชรา คนพิการ คนติดสารเสพติด คนที่มีปัญหาสุขภาพจิต ผู้คนที่ถูกลิดรอนเสรีภาพเหยื่อของการค้ามนุษย์ และการวิสามันญฆาตกรรม ชนพื้นเมือง ผู้รอดชีวิตจากสงครามและภัยพิบัติทางธรรมชาติ เราเกื้อกูลและความสามัคคีรับฟังผู้อื่นในการเสวนาที่แท้จริง

เราจะร่วมมือกับพี่น้องคริสตชนจากนิกายหรือธรรม
ประเพณีต่างๆ และศาสนาเพื่อนบ้านในการช่วยส่งเสริม
วัฒนธรรมแห่งสันติภาพและความสามัคคีเป็นหนึ่งเดียวกัน
เศรษฐกิจสำหรับทุกคน (inclusive) การพัฒนามนุษย์แบบองค์
รวม เรามุ่งมั่นที่จะใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเหมาะสมและสุขุม
รอบคอบ คำนึงถึงสวัสดิภาพของเยาวชนคนหนุ่มสาวเป็นพิเศษ
เราจะร่วมมือกับหน่วยงานรัฐ องค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กร
ภาคประชาสังคม ในประเด็นสิทธิมนุษยชน การขจัดความ
ยากจน การค้ามนุษย์ การดูแลเอาใจใส่สิ่งแวดล้อม

ไกลกว่าการเสวนาระหว่างบุคคล ไปสู่การเสวนาหลาย
ภาษาที่ส่งเสริมการคิดเชิงวิพากษ์ การวินิจฉัยแยกแยะ เราจะ
ยึดถือเสรีภาพของชุมชนแห่งความเชื่อทั้งหมด เพื่อจะได้มีส่วน
ร่วมในการสร้างชาติผ่านการอบรมทางด้านศีลธรรมของพลเมือง
ต่อต้านอุดมการณ์โลกีย์นิยมที่กัดกันความเชื่อทางศาสนาและ
ชีวิตจิต เราจะทำงานร่วมกับทุกคนที่มีน้ำใจดีในการส่งเสริมโลกที่
ดีขึ้นและมีความเป็นมนุษย์มากขึ้น เพื่อสร้างอารยธรรมแห่งความ
ยุติธรรม สันติภาพ และความรัก คือการมีส่วนร่วมในการสร้าง
เอเชียที่ดีขึ้น ทำงานเพื่อโลกที่ดีขึ้น

บทสรุป (ข้อ 163-167)

เป็นทุกสิ่ง...สำหรับชาวเอเชีย น.เปาโลกล่าวว่า ข้าพเจ้าเป็นทุกอย่างสำหรับทุกคน ข้าพเจ้าทำทุกอย่างเพราะเห็นแก่ชาวดี เพื่อข้าพเจ้าจะได้มีส่วนรับพระพรจากชาวดีนี้ ร่วมกับพวกเขาด้วย (1คร 9:22-23). เราจึงนำเสนอเอกสารสุดท้ายของการประชุมใหญ่สามัญ "เพื่อพระวรสาร" ซึ่งเป็นข่าวดีของพระเจ้าเกี่ยวกับความรัก สันติภาพ และความยุติธรรมสำหรับประชาชนของเราในเอเชียและมนุษยชาติทั้งมวล ข่าวดีของพระเยซูคริสต์ที่ปลดปล่อย สร้างความเข้มแข็งและฟื้นฟูเพื่อพระศาสนจักรเรียนรู้ที่จะเป็นประจักษ์พยานในความรักนี้ และมอบของขวัญของตนเหมือนที่บรรดาโหราจารย์ได้ทำ เป็นคนหนึ่งในหมู่เรา ในพระเยซูคริสต์ ในคำสอนและผ่านชีวิต ความตาย และการกลับคืนพระชนม์ชีพ พระองค์ทรงเปิดเผยให้เราเห็นความรักและพระเมตตาของพระเจ้า ผู้ทรงสร้างมนุษย์และธรรมชาติทั้งหมด พระองค์ทรงสอนให้เราตอบสนองต่อความรักของพระเจ้า รับใช้และรัก "เพื่อนบ้าน" ของเรา ผู้หิวโหยและกระหาย ผู้เจ็บป่วย คนต่างชาติและผู้อพยพ คนพื้นเมือง ผู้ถูกกดขี่และคนขัดสน(มก 12:29 ff;มธ 25:31ff) และเดินทางร่วมกันในพระศาสนจักรในแบบก้าวเดินไปด้วยกันที่ผสมผสานวัฒนธรรมกับความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมกับเพื่อนบ้านของเราในศาสนา วัฒนธรรมและสังคมต่างๆ เพื่อเอเชียที่ดีขึ้น

เราขอมอบพระศาสนจักรในเอเชีย และประชาชนชาวเอเชียไว้ในการวิงวอนและความคุ้มครองของพระนางมารีย์ พระมารดาผู้ทรงได้รับพระพรของเรา ด้วยบทภาวนาต่อพระเจ้าผ่านการเสนอวิวอนของพระมารดามารีย์ และด้วย“บทเพลงแห่งเอเชีย” (The Song of Asia) ซึ่งแต่งเพื่อการประชุมใหญ่สามัญ FABC 50 เรื่องเล่าของการเดินทางของบรรดาโหราจารย์ เป็นคำอธิษฐานภาวนา บทกวีและดนตรีเอเชีย ที่มีความอ่อนโยนเยาว์ มีความหวัง และยกระดับจิตใจ

เอกสารของสหพันธ์สภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งเอเชีย ครบรอบ 50 ปี FABC 50 15 มีนาคม 2023